

SAPATIN VARTIJA

TOUKO-KESÄKUU 2011

TÄMÄ LEHTI VOI OLLA JUMALAN
SANOMA JUURI SINULLE!

Pysykää laissa ja todistuksessa

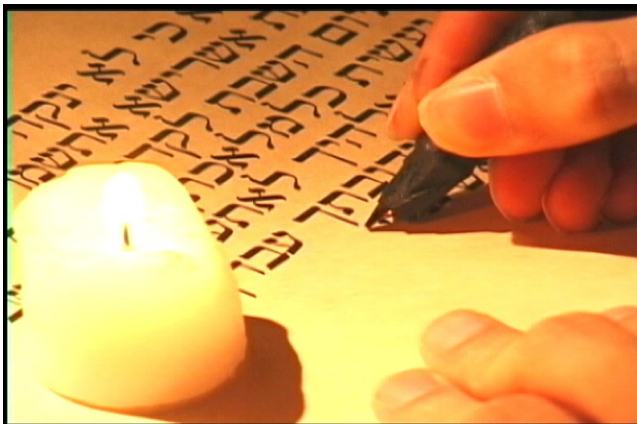
Jes. 8:20

**Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien
kansainvälinen lähetykseurakunta Uskonpuhdistusliike
Suomen Lähetysyhdistys r.y.**

**Mastotie 10, 37800 Toijala Puh. 03 5425100 eMail:
info@spaup.org www.spaup.org**

*Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi
ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo,
hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16.*

*Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen
käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki,
mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on
se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme. 1.
Joh. 5:3, 4.*

USKONNONVAPAAUS

Ajankohtainen rukous

Daavid rukoili: »On aika Herran tehdä tekonsa: he ovat rikkoneet sinun lakisi.» Tämä rukous on nykyään yhtä ajankohtainen. Maailma on loitonnut Jumalasta, ja sen laittoman tilan pitäisi herättää kauhua sydämessä ja saada kaikki suurelle Kuninkaalle uskolliset ryhtymään uskonpuhdistustyöhön. Paavinvalta on pyrkinyt muuttamaan Jumalan lain asettamalla Herran sapatin tilalle väärän sapatin ja kautta koko uskonnollisen maailman kunnioitetaan väärää sapattia, epäpyhien polkiessa oikean sapatin jalkoihinsa.

Kristuksen ja hänen enkeleidensä ja saatanan ja hänen enkeleidensä välisen kamppailun viimeinen suuri taistelu tullaan käymään Jumalan laista, ja se tulee ratkaisemaan koko maailman kohtalon. Vastuullisissa asemissa olevat miehet eivät vain itse ole välittämättä sapatista ja halveksi sitä, vaan kehottavat pyhältä puhujan paikalta kansaa viettämään viikon ensimmäistä päivää ja esittävät perimätiedon ja pitkäaikaisen käytännön tämän ihmisen säädöksen tueksi. He tulevat selittämään, että onnettomuudet maalla ja merellä myrskyt, tulvat, maanjäristykset ja tulipalot ovat Jumalan rangaistustuomioita ja osoittavat hänen olevan vihoissaan siitä, ettei sunnuntaita pidetä pyhänä. Nämä onnettomuudet lisääntyvät yhä enemmän, ja niitä tapahtuu aivan toinen toisensa kannoilla. Jumalan lain rikkojat selittävät vihan kohtaavan maailmaa niiden muutamien tähden, jotka pitävät neljännen käskyn sapatin. Tällä vääryydellään saatana koettaa kietoa varomattomat pauloihinsa. - SW 28. 6. 1904.

Tulevia tapahtumia

Kansaamme on pidetty liian merkityksettömänä ansaitakseen huomiota; mutta muutos on tapahtuva. Kristillisessä maailmassa tapahtuu nyt sellaista liikehdintää, mikä pakostakin tekee käskyjä pitävän kansan huomatuksi. Ihmisten teoriat ja väärät opit syrjäyttävät jatkuvasti Jumalan totuuden. Jumalalle kuuliaisten omantunnon vapautta ryhdytään riistämään. Lainsäätäjät tulevat vastustamaan Jumalan kansaa. Jokainen sielu joutuu koetteelle. - 5T 546.

Ihmiset tähdentävät selvästi Jumalan lain vastaisia lakeja ja vaativat jyrkästi niiden tarkkaa noudattamista. Kiivaasti he pakottavat noudattamaan omia käskyjään, mutta hylkäävät selvän Herran sanan: »Näin sanoo Herra.» Korostamalla väärää lepopäivää he koettavat pakottaa ihmiset häpäisemään Herran lakia, joka on hänen luonteensa ilmaus. Vaikkeivät Jumalan palvelijat olekaan tehneet mitään väärää, he joutuvat kärsimään niiden loukkauksia ja väkivaltaa, jotka saatana on yllyttänyt täyteen kateuteen ja uskonnolliseen kiihkoon. - 9T 229.

Uskonnolliset vallat, joiden tunnustus liittää ne taivaan yhteyteen ja jotka väittävät omaavansa karitsan luonteenpiirteitä, tulevat osoittamaan teoillaan, että niillä on lohikäärmeen sydän ja että saatana yllyttää ja valvoo niitä. Tulossa on aika, jolloin Jumalan kansa joutuu kokemaan vainoa sen tähden, että se pitää pyhänä seitsemättä päivää. Mutta Jumalan kansan tulee pysyä uskollisena hänelle. Ja Herra auttaa sitä ja osoittaa selvästi olevansa jumalien Jumala. - 9T 229, 230.

Jeesuksen seuraajat ovat saaneet osakseen kaikkia loukkauksia, moitteita ja julmuuksia, joita saatana voi yllyttää ihmismielen keksimään. Ja tätä tulee ilmenemään vieläkin huomattavalla tavalla, sillä lihan mieli uhkuu yhä vihollisuutta Jumalan lakia vastaan eikä tahdo alistua noudattamaan sen käskyjä. Maailma ei ole yhtään sen paremmin nyt kuin apostolien aikoinakaan sopusoinnussa Kristuksen periaatteiden kanssa. Sama viha, joka purkautui huudoksi: »Ristiinnaulitse hänet! Ristiinnaulitse hänet!" ja johti opetuslasten vainoon, vaikuttaa yhä tottelemattomuuden lapsissa. Sama henki, joka keskiajalla ajoi miehiä ja naisia vankeuteen, maanpakoon ja kuolemaan, joka laati äärimmäisen tuskalliset kidutukset, joka suunnitteli ja toimeenpani Pärttylin yön verilöylyn ja joka sytytti Smithfieldin palot, vaikuttaa yhä ilkeän tarmokkaasti uudestisyntymättömien sydämessä. Totuuden historia on aina ollut kerrontaa oikean ja väärän välisestä taistelusta. Evankeliumia on tässä maailmassa aina julistettu vastustuksen, vaarojen, tappion ja kärsimyksen uhan alaisena. - AA 84, 85.

Jäännösseurakunta joutuu suureen koetukseen ja ahdinkoon. Ne, jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon, joutuvat kokemaan lohikäärmeen ja hänen joukkojensa vihaa. Saatana pitää maailmaa alamaisenaan; hän on saanut valtaansa luopiokirkot, mutta tässä on pieni joukko, joka vastustaa hänen ylivaltaansa. Jos hän saisi pyyhkäistyksi heidät pois maan päältä, hänen riemuvoittonsa olisi täydellinen. Samoin

kuin hän yllytti pakanakansat hävittämään Israelin, hän lähitulevaisuudessa kiihottaa maan jumalattomat vallat tuhoamaan Jumalan kansan. Kaikkia vaaditaan tottelemaan ihmisten määräyksiä Jumalan lain vastaisesti. »Omat vanhemmatkin ja veljet ja sukulaiset ja ystävät» tulevat antamaan alttiiksi ne, jotka tahtovat pysyä uskollisina Jumalalle ja täyttää velvollisuutensa. - 9T 231.

Ei ole kaukana se aika, jolloin jokaista sielua koetellaan. Meitä vaaditaan viettämään väärää sapattia. Taistelu käydään Jumalan käskyjen ja ihmisten käskyjen välillä. Ne, jotka ovat vähitellen taipuneet maailmallisiin vaatimuksiin ja omaksuneet maailmallisia tapoja, suostuvat silloin vallanpitäjien vaatimuksiin mielummin kuin jättäytyvät pilkan, loukkausten, vankeuden ja kuoleman uhan alaisiksi. Sinä aikana kulta erotetaan kuonasta. Silloin sammuu moni tähti, jonka kirkkautta olemme ihastelleet. Ne, jotka ovat ottaneet ylleen pyhäkkökaunistukset, mutta joita ei ole puettu Kristuksen vanhurskaudella, tulevat silloin näyttäytymään oman alastomuutensa häpeässä. - PK 188.

Joudumme vastaisuudessa käymään jatkuvaa taistelua vankeuden, omaisuuden menetyksen ja jopa kuoleman uhalla, puolustaaksemme Jumalan lakia, jonka ihmisten lait ovat rikkoneet. - 5T 712.

Aika joutuu, jolloin totuuden puolustajat tietävät kokemuksesta, mitä merkitsee, että ollaan osallisia Kristuksen kärsimyksistä. Suuri sortaja näkee, että hänellä on vain vähän toiminnan aikaa, että hän pian menettää otteensa ihmisestä ja että hänen valtansa otetaan häneltä pois; siksi hän vaikuttaa kaikilla vääryyden viettelyksillä niissä, jotka joutuvat kadotukseen. Taikausko ja valhe polkevat totuutta, oikeutta ja oikeudenmukaisuutta. Jokainen totuuden vastainen valta voimistuu. - SW 31. 10. 1905.

Sen työn, minkä seurakunta on laiminlyönyt rauhan ja menestyksen aikana, se joutuu suorittamaan pelottavassa ahdinkotilassa ja mitä masentavimmissa ja epäsuotuisimmassa olosuhteissa. Varoitukset, jotka maailmaan mukautuminen on vaimentanut ja estänyt, täytyy antaa uskon vihollisten ankarimman vastustuksen vallitessa. Ja siihen aikaan pinnallinen ja taantumuksellinen luokka, jonka vaikutus on alati ollut esteenä työn edistymiselle, luopuu uskostaan ja liittyy sen vannoutuneisiin vastustajiin, joita kohtaan he jo kauan ovat olleet myötätuntoisia. Nämä luopiot ilmaisevat silloin mitä katkerinta vihollisuutta, ja he tekevät kaikkensa sortaakseen ja solvatakseen entisiä

veljiään sekä herättääkseen vihaa heitä kohtaan. Tämä aika on juuri edessämme. Seurakunnan jäsenet joutuvat yksilöllisesti kokeeseen ja koetukseen. He joutuvat oloihin, joissa heidän on pakko todistaa totuudesta. Monet kutsutaan puhumaan neuvostojen kokouksissa ja oikeudenistunnoissa, kenties erossa muista ja yksin. He ovat jättäneet hankkimatta sen kokemuksen, josta olisi ollut apua heille tässä hätätilanteessa, ja heidän mieltään raskauttavat menetettyjen tilaisuuksien ja laiminlyötyjen etuoikeuksien aiheuttamat tunnonvaivat. 5T 463.

Aikamme protestanttinen maailma pitää pientä sapatinpitäjien joukkoa portissa istuskelevana Mordokaina. Sen luonne ja Jumalan lakia kunnioittava käytös nuhtelevat jatkuvasti niitä, jotka ovat hyljänneet Herran pelon ja polkevat hänen sapattinsa; vastenmielinen tunkeilija täytyy jotenkin poistaa tieltä. - 5T 450.

Saatana lietsoo vihaa vaatimatonta vähemmistöä vastaan, joka omantunnon vaatimuksesta kieltäytyy hyväksymästä suosittuja tapoja ja perinteitä. Hyvässä yhteiskunnallisessa asemassa olevat ja arvossapidetyt miehet ryhtyvät lakeja tottelemattoman ja hillittömän rahvaan kanssa vehkeilemään Jumalan kansaa vastaan. Varakkaat, lahjakkaat ja oppineet pyrkivät yhdessä saattamaan heidät halveksituiksi. Vainoavat hallitusmiehet, papit ja seurakuntalaiset juonittelevat heitä vastaan. Puhein ja kirjoituksin, kerskailuin, uhkauksin ja pilkkahuudoin he koettavat kumota heidän uskonsa. Valheellisilla esityksillään ja raivoisilla vetoimuksillaan he vimmastuttavat kansan. Kun he eivät voi vastustaa Raamatun sapatin puoltajia sanomalla »kirjoitettu on», he koettavat korvata tämän puutteensa turvautumalla sortoasetuksiin. Säilyttääkseen kansansuosionsa ja asemansa lainsäätäjät taipuvat sunnuntailain saamista koskeviin vaatimuksiin. Tällä taistelukentällä käydään totuuden ja valheen välisen kamppailun viimeinen suuri taistelu. - 5T 450, 451.

Vaino on olennaista

Vainon hajottamina he etenivät lähetyksintä uhoten. He tajusivat tehtävänsä liittyvän vastuun. He tiesivät omistavansa elämän leipää nälkään nääntyvälle maailmalle, ja Kristuksen rakkaus pakotti heitä murtamaan tätä leipää kaikille tarvitseville. - AA 106.

Jumalan tarkoitus on, että koetteleva totuus tehdään vaikka halveksittunakin julkiseksi, tutkimuksen ja keskustelun alaiseksi. Ihmisten mieli täytyy ravistaa liikkeelle. Jumala tulee käyttämään jokaista

riitaa, moitetta ja solvaustakin herätteenä kyselyihin ja havahduttamaan ihmisten muutoin uneliaan mielen valveille. - 5T 453.

Miksei vainoa esiinny

Apostoli Paavalin sanojen mukaan »kaikki, jotka tahtovat elää jumalisesti Kristuksessa Jeesuksessa, joutuvat vainottaviksi» (2 Tim. 3:12). Mistä sitten johtuu, että vainon tulet näyttävät suurelta osin sammuneen? Ainoana syynä on se, että kirkko on mukautunut maailman tasolle eikä sen tähden herätä mitään vastustusta. Meidän päiviemme yleiselle uskonnolle ei ole luonteenomaista se pyhyys ja puhtaus, mikä oli ominaista kristilliselle uskolle Jeesuksen ja apostolien päivinä. Kristinusko on maailman suosiossa, koska se on tehnyt kompromisseja synnin kanssa, koska Jumalan sanan suuriin totuuksiin suhtaudutaan niin välinpitämättömästi, koska kirkossa on niin vähän elävää jumalisuutta. Herätköön varhaisen seurakunnan usko ja voima uuteen eloon - silloin herää myös vainon henki, ja vainon tulet syttyvät jälleen. - ST 51.

Vainoava kolmiliitto

Kahden suuren erheen avulla, sielun kuolemattomuuden ja sunnuntain pyhyden, saatana kietoo ihmiset petoksiinsa. Edellinen laskee spiritualismin perustuksen, ja jälkimmäinen muodostaa Roomaan yhdistävän myötätunnon siteen. Yhdysvaltain protestantit tulevat ensimmäisinä ojentamaan kätensä kuilun yli tarttuakseen spiritualismin käteen; samoin he kurottautuvat Roomasta erottavan kuilun yli puristaakseen tuon vallan kättä; ja tämän kolmiliiton vaikutuksesta tämä maa seuraa katolisen kirkon jälkiä omantunnon oikeuksien polkemisessa. - ST 575.

Näytelmän viimeinen kuvaelma

Ihmisten lakien asettaminen Jumalan lain tilalle ja sunnuntain korottaminen pelkästään inhimillisellä arvovallalla Raamatun sapatin paikalle on näytelmän viimeinen kuvaelma. Tämän vaihdoksen tultua yleispäteväksi Jumala ilmaisee itsensä. Hän nousee vallassaan maata kauhistuttamaan. Hän lähtee asuinsijastaan kostamaan maan asukkaille heidän pahat tekonsa, ja maa paljastaa verivelkansa eikä surmattujansa enää peitä. - 7T 141.

Kun kansakuntamme [Yhdysvallat] hylkää hallitusperiaatteensa siinä määrin, että se säätää sunnuntailain, silloin protestanttisuus liittyy tässä kohdin paavilaisuuteen; se ei ole mitään muuta kuin sen sortovallan herättämistä eloon, joka jo kauan on innokkaasti odottanut pääsevänsä jälleen puhkeamaan täydeksi hirmuvallaksi. - 5T 712.

Määräyksellään, joka pakottaa omaksumaan paavinvallan säännöksen Jumalan lain vastaisesti, kansakuntamme irrottautuu kokonaan vanhurskaudesta. Kun protestanttisuus ojentaa kätensä kuilun yli tarttuakseen Rooman vallan käteen, kun se kurottautuu yli syvyyden kuilun lyödäkseen kättä spiritualismin kanssa ja kun maamme tämän kolmiliiton vaikutuksesta hylkää protestanttisen ja tasavaltaisen hallitusmuotonsa perustuslain jokaisen periaatteen ja päästää paavilliset vääryydet ja eksytykset vapaasti leviämään, silloin voimme tietää, että saatanan ihmeellisen toiminnan aika on tullut ja että loppu on lähellä. - 5T 451.

Ei ole kaukana aika, jolloin meidän on varhaisten opetuslasten tavoin hakeuduttava turvaan autioihin ja yksinäisiin paikkoihin. Samoin kuin Jerusalemin joutuminen Rooman sotajoukkojen piirtämäksi oli pakenemisen merkinä Juudean kristityille, on myös kansakuntamme ryhtyminen voimatoimiin antaessaan säädöksen, jolla se pakottaa omaksumaan paavillisen sapatin, varoituksena meille. Silloin on aika lähteä suurista kaupungeista ennen kuin sitten poistutaan pienemmistäkin yksinäisten vuoriseutujen syrjäisiin koteihin. - 5T 464, 465.

Monet eivät tajua

Tähän sunnuntaita pakottavaan liikkeeseen osallistuvien joukossakin on monia, jotka eivät tajua, mitä seurauksia tällä toiminnalla on. He eivät huomaa hyökkäävänsä suoraan uskonnonvapautta vastaan. Monet eivät koskaan ole ymmärtäneet Raamatun sapatin vaatimuksia eikä sunnuntain säännöksen väärää perustetta. - 5T 711.

Jumalan kansan vastuu ja velvollisuudet

Totuuden ja uskonnonvapauden lippu, jota evankelisen seurakunnan perustajat sekä Jumalan todistajat sen jälkeisinä vuosisatoina ovat pitäneet korkealla, on tässä viimeisessä taistelussa uskottu meidän käsiimme. Ne, joita Jumala on siunannut sanansa tuntemuksella, ovat vastuussa tästä

suuresta lahjasta. Meidän tulee vastaanottaa tämä sana ylimpänä auktoriteettina. Meidän tulee tunnustaa inhimillinen hallitus jumalallisesti valtuutetuksi ja opettaa, että kuuliaisuus sille on pyhä velvollisuus sen laillisella toimialueella. Mutta milloin sen vaatimukset ovat ristiriidassa Jumalan vaatimusten kanssa, meidän täytyy totella enemmän Jumalaa kuin ihmisiä. Jumalan sana on tunnustettava kaikkea inhimillistä lainsäädäntöä ylemmäksi. »Näin sanoo kirkko» tai »näin sanoo valtio» eivät saa syrjäyttää sanaa »näin sanoo Herra». Kristuksen kruunua on pidettävä maallisten vallanpitäjien arvomerkkejä ylhäisempänä. - AA 68, 69.

Kansana emme ole suorittaneet Jumalan meille uskomaa tehtävää. Emme ole valmiit selvittämään sitä tilannetta, mihin sunnuntailain täytäntöönpano johtaa meidät. Velvollisuutemme on ryhtyä toimimaan nähdessämme lähestyvän vaaran merkit. Älköön kukaan odottako pahan tuloa kaikessa rauhassa ja lohduttautumalla sillä luulolla, että tämän työn täytyy jatkua, koska profetia on ennustanut sen ja että Herra kyllä varjelee kansaansa. Emme täyty Jumalan tahtoa, jos pysymme hiljaa alallamme emmekä tee mitään omantunnon vapauden pysyttämiseksi voimassa. Meidän tulisi rukoilla palavasti ja vaikuttavasti, että taivas viivyttäisi tätä onnettomuutta siihen asti, että saamme täytetyksi niin kauan laiminlyödyn työn. Rukoiltakoon enemmän ja hartaasti; ja sitten työskennelkäämme rukoustemme mukaisesti. - 5T 713, 714.

Velvollisuutemme on tehdä kaikkemme torjuaksemme uhkaavan vaaran. Meidän tulisi pyrkiä poistamaan ennakkoluuloja esittäytymällä ihmisille oikeassa valossa. Meidän pitäisi selvittää heille, mistä tässä asiassa todella on kysymys, ja siten esittää mitä painokkain vastalause omantunnonvapautta rajoittavia toimenpiteitä vastaan. - 5T 452.

Kun Jumala on ilmoittanut meille tulevista vaaroista, kuinka voimme vapautua vastuustamme hänelle, elleimme parhaamme mukaan tiedota asiasta kansalle? Voimmeko tyytyä siihen, että jätämme heidät kohtaamaan tämän kohtalokkaan asian ennalta varoittamatta? - 5T 712.

Kun National Reformers [amerikkalainen kansallinen uudistusliike] alkoi vaatia uskonnonvapautta rajoittavia toimenpiteitä, johtavien miestemme olisi pitänyt puuttua asiaan ja pyrkiä vakavasti ehkäisemään näitä pyrkimyksiä. Ei ole Jumalan mielen mukaista, että kansallemme ei

ole ilmoitettu juuri sitä nykyistä totuutta, jota se tarvitsi tänä aikana. Eivät kaikki saarnaajammekaan, jotka julistavat kolmannen enkelin sanomaa, todella ymmärrä tämän sanoman koko sisältöä. Jotkut ovat pitäneet tätä kansallista uudistusliikettä niin vähämerkityksisenä, etteivät ole katsoneet tarpeelliseksi kiinnittää siihen paljonkaan huomiota, jo senkin vuoksi, etteivät tulisi käyttäneeksi aikaa kolmannen enkelin sanomaan kuulumattomiin kysymyksiin. Antakoon Herra anteeksi veljillemme sen, että he näin tulkitsevat juuri tälle ajalle kuuluvan sanoman. - 5T 715.

Olemme monia vuosia odottaneet sunnuntailain säätämistä maassamme, ja kun tämä liike toimii meitä vastaan, kysymme, tahtooko kansamme täyttää velvollisuutensa tässä asiassa? Emmekö voi olla mukana kohottamassa lippua ja kutsumassa eturintaan niitä, jotka pitävät arvossa uskonnollisia oikeuksiaan ja etujaan? Lähestymme nopeasti aikaa, jolloin ne, jotka tahtovat totella Jumalaa enemmän kuin ihmisiä, joutuvat kokemaan sortoa. Höpäisemmekö sitten Jumalaa pysymällä hiljaa silloin, kun hänen pyhiä käskyjään poljetaan maahan? Kun protestanttinen maailma omaksuu Roomalle myönnytyksiä tekevän asenteen, nouskaamme tilanteen tasalle ja nähkäämme edessämme oleva taistelu oikeissa mittasuhteissaan. Korottakoot vartijat nyt äänensä ja julistakoot sanoman, joka on ajankohtaista totuutta. Osoittakaamme ihmisille paikkamme profeetallisessa historiassa, koettakaamme elvyttää tosi protestanttisuuden henki ja herättää maailma tajuamaan niin kauan nautitun uskonnonvapauden etujen arvo. - 5T 716.

Maamme kansa tarvitsee tulla herätetyksi vastustamaan tämän kansalais- ja uskonnonvapauden vaarallisimman vihollisen hyökkäyksiä. - 4SP 382.

Istummeko kädet ristissä tekemättä mitään tässä kriisitilanteessa? Jumala auttakoon meitä heräämään siitä horrostilasta, johon olemme olleet vaipuneina vuosikausia. - RH 18. 12. 1888.

Viisas suunta seurattavaksi

Sunnuntailakien uhmaaminen vain lisää niiden uskonnollisten intoilijoiden vainonhalua, jotka koettavat vahvistaa niitä. Älkää antako heille mitään tilaisuutta kutsua teitä lainrikkokijiksi. Jos heidät jätetään painostamaan niitä, jotka eivät pelkää Jumalaa eivätkä ihmistä, niin he pian kyllästyvät tuohon kurinpitämiseensä ja huomaavat, ettei heidän maksa liian jyrkästi vaatia sunnuntain viettämistä. Jatkakaa vain

lähetystyötänne Raamattu kädessä, niin ennen pitkää vihollinen huomaa, että hän on pilannut oman asiansa. Ei kukaan sillä tavoin ota vastaan pedon merkkiä, että hän osoittaa tajuavansa, miten viisasta on säilyttää rauha pidättymällä loukkaavasta työstä, mutta suorittaa samalla kaikkein tärkeintä työtä. - 9T 232.

Kun omistamme sunnuntain lähetystyöhön, putoaa ruoska niiden huimapaisten intoilijoiden käsistä, jotka niin mielellään nöyryyttäisivät seitsemännen päivän adventisteja. Kun he näkevät meidän käyvän sunnuntaina tapaamassa ihmisiä ja selittämässä heille Raamattua, he tietävät, että heidän on hyödytöntä koettaa estää toimintaamme laatimalla sunnuntailakeja. - 9T 232, 233.

Sunnuntai voidaan käyttää monenlaiseen toimintaan, mikä edistää suuresti Herran asiaa. Sinä päivänä voidaan pitää ulkoilmakokouksia ja kotikokouksia. Talosta taloon -työtä voidaan niin ikään suorittaa. Ne, jotka kirjoittavat, voivat omistaa tämän päivän artikkeleidensa kirjoittamiseen. Missä vain on mahdollista, pidettäköön sunnuntaina uskonnollisia tilaisuuksia. Tehkää nämä kokoukset erittäin mielenkiintoisiksi. Laulakaa aitoja herätyslauluja ja puhukaa voimakkaasti ja vakuuttavasti Vapahtajan rakkaudesta. Puhukaa raittiudesta ja tosi uskonnollisesta kokemuksesta. - 9T 233.

Omistakoot koulujemme opettajat sunnuntain lähetystoimintaan. Minulle osoitettiin, että he pystyisivät näin tekemään tyhjiksi vihollisen aikomukset. Ottakoot opettajat oppilaita mukaansa pitämään kokouksia niille, jotka eivät tunne totuutta. Näin he aikaansaavat paljon enemmän kuin voisivat tehdä millään muulla tavalla. - 9T 233.

Totuuden riemuvoitto

Skeptisyys voi suhtautua Jumalan lakiin leikkisästi, pilkkaavasti tai kielteisesti. Maailmallisuuden mieli voi tartuttaa monet ja saada valtaansa muutamit, ja Jumalan asia voi pitää puolensa vain suurin ponnistuksin ja jatkuvin uhrauksin, mutta lopulta totuus saa loistavan riemuvoiton. - PK 186.

Jumalan työn lähestyessä loppuaan maan päällä hänen lakinsa tulee jälleen kohotetuksi arvoonsa. Väärä uskonto saattaa olla voitolla, jumalattomuus voi vallita, monien rakkaus saattaa kylmetä, Golgatan risti voi kadota näkyvistä ja pimeys voi kuoleman vaipan tavoin levittäytyä yli maailman; yleinen mielipide saattaa koko voimallaan kääntyä totuutta

vastaan, ja Jumalan kansan kukistamiseksi voidaan punoa juonia ja salahankkeita, mutta suurimman vaaran hetkenä Elian Jumala on herättävä sanoman julistajia, joita ei vaienneta. Maan väkirikkaissa kaupungeissa ja niissä paikoissa, joissa ihmiset ovat pahimmin puhuneet Korkeinta vastaan, kuuluu ankarasti nuhteleva ääni. Jumalan lähettämät miehet arvostelevat rohkeasti kirkon ja maailman välistä liittoa. Vakavasti he kehottavat ihmisiä siirtymään ihmisen tekemän säännöksen noudattamisesta oikean sapatin viettämiseen. - PK 186, 187.

Valoa pimeyteen

Maan asukasten joukossa on kaikkiin maihin levinneinä niitä, jotka eivät ole notkistaneet polvia Baalille. Taivaan tähtien lailla, jotka näkyvät vain öisin, nämä uskolliset loistavat, kun pimeys peittää maan ja synkeys kansat. Pakanallisessa Afrikassa, Euroopan ja Etelä-Amerikan katolisissa maissa, Kiinassa, Intiassa, merensaarilla ja maan kaikilla pimeillä kulmilla Jumalalla on varalla valittujen taivaankansi, joka on vielä loistava pimeyden keskellä ja ilmaiseva selvästi luopiomaailmalle hänen lakinsa noudattamisen muuttavan voiman. Nytkin heitä jo näyttäytyy kaikkien kansakuntien, kielten ja kansojen keskuudessa, ja syvimmän luopumuksen hetkenä, jolloin saatana kaikkensa ponnistaen yrittää saada »kaikki, pienet ja suuret, sekä rikkaat että köyhät, sekä vapaat että orjat» ottamaan kuoleman rangaistuksen uhalla väärän lepopäivän kuuliaisen noudattamisen merkin, nämä uskolliset, »moitteettomat ja puhtaat tahrattomat Jumalan lapset» tulevat loistamaan »niin kuin tähdet maailmassa». Mitä synkempi yö on, sitä kirkkaammin he loistavat. - PK 188, 189.

Kun vainon myrsky todella syöksyy meitä vastaan, silloin tosi lampaat kuulevat tosi Paimenen äänen. Uhrautuvasti yritetään pelastaa kadonneita, ja monet laumasta eksyneet palaavat seuraamaan suurta Paimenta. - SoT (A) liite, 26. 1. 1903.

Jumalan varjeluksessa

Mutta vaikka taistelu jatkuukin herkeämättömänä, ei ketään jätetä kamppailemaan yksin. Enkelit auttavat ja varjelevat niitä, jotka vaeltavat nöyrästi Jumalan edessä. Herramme ei koskaan petä sellaista, joka luottaa häneen. Kun hänen lapsensa hakevat hänen luotaan turvaa pahaa vastaan, niin säälivänä ja rakastavana hän kohottaa heidän suojakseen lipun

vihollista vastaan. Älä koske heihin, hän sanoo, sillä he ovat minun. Olen piirtänyt heidät kätteni hipiään. - PK 571.

Taivas on hyvin lähellä niitä, jotka kärsivät vanhurskauden tähden. Kristus samastaa etunsa uskollisen kansansa etujen kanssa; hän kärsii pyhiensä persoonassa, ja kuka ikinä koskee hänen valittuihinsa, koskee häneen. Voima, joka on valmiina vapauttamaan ruumiillisesta vaivasta tai ahdistuksesta, on lähellä myös päästämään suuremmasta pahasta ja tekemään mahdolliseksi Jumalan palvelijan säilymisen turmeltumattomana kaikissa olosuhteissa. - PK 545.

Aika ajoin Herra saattaa näyttää unohtaneen seurakuntansa vaarat ja vihollisen sille aiheuttaman vahingon. Mutta Jumala ei ole unohtanut. Jumalan sydämelle ei tässä maailmassa ole mikään niin rakas kuin hänen seurakuntansa. Hänen tahtonsa ei ole, että maailmallinen toiminta pääsee turmelemaan sen mainetta. Hän ei jätä kansaansa lankeamaan saatanan kiusauksiin. Hän rankaisee niitä, jotka edustavat häntä väärin, mutta on armollinen kaikille, jotka vilpittömästi katuvat. - PK 590.

Elävä usko 159-170.

Sanat ja teot ratkaisuna oman pelastuksemme suhteen

Rakennus kallion päällä

”Sen tähden on jokainen, joka kuulee nämä minun sanani ja tekee niiden mukaan, verrattava ymmärtäväiseen mieheen, joka huoneensa kalliolle rakensi. Ja rankkasade lankesi, ja virrat tulvivat, ja tuulet puhalsivat ja syöksyivät sitä huonetta vastaan, mutta se ei sortunut, sillä se oli kalliolle perustettu.” Matt. 7:24, 25.

Näiden Jeesuksen sanojen mukaan ymmärrämme, että voimme saada menestystä uskon tiellä ainoastaan silloin, jos toimimme Hänen Sanansa mukaan. Silloin rakennuksemme pysyy pystyssä, koska se on rakennettu Hänen antamalle perustallensa.

Jokainen ihminen rakentaa omaa luonnettaan elämänsä aikana niillä aineilla ja keinoilla, joita hän käyttää, jos hän käyttää kultaa, hopeaa ja

jalokiviä, silloin hän tekee Jumalan Sanan neuvojen mukaan, ja hänen rakennuksensa kestää koetuksen aikana. Mutta jos ihminen käyttää huonoja aineita luonteensa rakentamiseksi; puita, heiniä tai olkia, nämä aineet eivät kestä tulta, vaan palavat pois. ”Mutta jos joku rakentaa tälle perustukselle, rakensipa kullasta, hopeasta, jalokivistä, puusta, heinistä tai oljista, niin kunkin teko on tuleva näkyviin; sillä sen on saattava ilmi se päivä, joka tulessa ilmestyy, ja tuli on koetteleva, minkälainen kunkin teko on.” 1. Kor. 3:12, 13.

Siis ihminen voi rakentaa jopa oikean perustan päälle, mutta väärillä aineilla. Mitä tämä tarkoittaa? Jos on ottanut kasteen ja tullut seurakunnan jäseneksi, mutta ei pääse irti kateudesta, vihasta, itsekkyydestä ja kaikista muista luonteen virheistä, silloin hänen rakennuksensa sortuu, eikä hän voi pelastua.

Miten tärkeää on, että rakennamme oikean perustan päälle ja käytämme myös oikeita aineita, jotka saamme lahjaksi Jeesukselta uskon kautta. Siis meidän pitää ahkerasti tehdä työtä yhdessä Herramme kanssa. Aina seurata Hänen askeleissaan katsoen Häneen päin, niin me muutamme ja luontemme tulee Hänen luonteensa kaltaiseksi. ”Mutta me kaikki, jotka peittämättömin kasvoin katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta, muutamme saman kuvan kaltaisiksi kirkkaudesta kirkkauteen, niin kuin muuttaa Herra, joka on Henki.” 2. Kor. 3:18.

Tässä tarvitaan kuuliaisuutta

”Mutta miten teistä on? Miehellä oli kaksi poikaa; ja hän meni ensimmäisen luo ja sanoi: 'Poikani, mene tänään tekemään työtä minun viinitarhaani.' Tämä vastasi ja sanoi: 'En tahdo'; mutta jäljestäpäin hän katui ja meni. Niin hän meni toisen luo ja sanoi samoin. Tämä taas vastasi ja sanoi: 'Minä menen, herra', mutta ei mennytkään. Kumpi näistä kahdesta teki isänsä tahdon?" He sanoivat: "Ensimmäinen." Jeesus sanoi heille: "Totisesti minä sanon teille: publikaanit ja portot menevät ennen teitä Jumalan valtakuntaan.” Matt. 21:28-31.

Voi olla erilaisia syitä, kun ihminen ei täytä lupaustansa.

- Hän on tehnyt harkitsemattomasti.
- Hän ei ole kokenut uudestisyntymistä.
- Hän on välinpitämätön.
- Hän on tottelematon
- Hänellä on ollut halu, mutta ei ole ollut voimia täyttää

lupaustansa.

- Hän ei pyydä Jumalan apua ja ryhtyy toimimaan.

On tosi hyvä, kun ihminen täyttää lupauksensa. Näin toimien hän osoittaa uskollisuutta Herralle, ja saa Hänen siunauksensa omassa elämässään. Siis ilman kuuliaisuutta emme voi olla uskollisia Herralle. Mutta, että ihminen olisi kuuliainen, siinä tarvitaan nöyryyttä. Ylpeä ihminen ei ole valmis olemaan kuuliainen, ja oppimaan Jumalan Sanasta. Taivaassa on ilo, kun Jumalan lapset toimivat Raamatun Sanan mukaan ja heidän elämänsä on sopusoinnussa totuuden kanssa.

Tehdessämme liiton Jumalan kanssa, olemme luvanneet tehdä työtä Hänen viinitarhassaan. Täytämmekö tämän lupauksen? Haluammeko karttaa sen pojan asemaa vertauksessa, joka antoi lupauksen, mutta ei täyttänyt sitä? Olemmeko ajatelleet millä tavalla voimme tehdä lähetystyötä, tukea sitä ja kannustaa Herran asiaa, että sanoma voisi saavuttaa kaikki ihmiset? Jumala antaa mahdollisuuksia jokaiselle, ja Hän sanoo: Mene ja tee työtä minun viinitarhassani. Teemmekö suunnitelmia, miten täytämme tämän korkeimman kutsumuksen, että tekemme olisi yhtäpitäviä lupauksemme kanssa? Herra meitä auttakoon siihen.

Jokainen joutuu tuomioistuimen eteen

”Mutta minä sanon teille: jokaisesta turhasta sanasta, minkä ihmiset puhuvat, pitää heidän tekemän tili tuomiopäivänä. Sillä sanoistasi sinut julistetaan vanhurskaaksi, ja sanoistasi sinut tuomitaan syylliseksi.” Matt. 12:36, 37.

Muistammeko aina Herran sanat, että ”jokaisesta turhasta sanasta” meidän on tehtävä tili Jumalan edessä? Tämä on hyvin vakava asia, koska sanoistamme ja teoistamme riippuu meidän pelastuksemme. Haluammeko puhua harkitsevalla tavalla ja vain sitä mikä olisi Jumalan kunniaksi? Haluammeko kutsua Vapahtajamme kieleemme vartijaksi, että emme lausuisi milloinkaan mitään sopimatonta. Pidämmekö muistissa mitä Herra on sanonut apostoli Jaakobin kautta? ”Jos joku luulee olevansa jumalanpalvelija, mutta ei hillitse kieltään, vaan pettää sydämensä, niin hänen jumalanpalveluksensa on turha.” Jaak. 1:26. Siis meidän pitää ponnistella Jumalan avulla hallitsemaan kieleemme, silloinkin, kun meitä kiusataan sanomaan joku turha ja ruma sana. Meidän pitää muistaa, että ne haavat, jotka pahat sanat aiheuttaa, voivat

pysyä parantumattomana kauan aikaa ja aiheuttaa lähimmäisille paljon tuskaa. Apostoli Jaakobin kautta on sanottu edelleen: ”Samoin myös kieli on pieni jäsen ja voi kuitenkin kerskata suurista asioista. Katso, kuinka pieni tuli, ja kuinka suuren metsän se sytyttää! Myös kieli on tuli, on vääryyden maailma; kieli on se meidän jäsenistämme, joka tahraa koko ruumiin, sytyttää tuleen elämän pyörän, itse syttyen helvetistä.” Jaak. 3:5, 6.

Siis sanoillamme tai teoillamme voimme loukata ja halveksia lähimmäistämme ja lisäksi panetteluilla voimme erottaa parhaatkin ystävät. Mutta lukekaamme mitä Jumala oli ilmoittanut omalle kansalleen? ”Älä liiku panettelijana kansasi keskellä äläkä vaani lähimmäisesi verta. Minä olen Herra.” 3. Moos. 19:16. Asia on tosi vakava ja meidän pitää olla hyvin varovaisia mitä puhumme, minkälaisia sanoja käytämme ja mihin tarkoitukseen.

Lukekaamme mitä Profetian Henki sanoo: ”Me ajattelemme kauhulla ihmissyöjää, joka nauttii uhrinsa vielä lämpimästä ja värisevästä lihasta, mutta ovatko tänäkään tavan seuraukset pelottavammat kuin ovat vaikuttimien väärän esittämisen, maineen mustaamisen ja luonteen repostelemisen aiheuttama tuska ja turmio? Opetettakoon lapsille ja myös nuorille, mitä Jumala sanoo näistä asioista: »Kielellä on vallassansa kuolema ja elämä» (Sanani. 18:21).

Raamatussa panettelijat asetetaan samaan luokkaan kuin »Jumalan vihaajat», »pahantekijät» ja ne, jotka ovat »vailla rakkautta ja laupeutta», »täynnä kateutta, murhaa, riitaa ja petosta, pahanilkisyyttä». He syrjäyttävät »Jumalan vanhurskaan säädöksen, että ne, jotka senkaltaisia tekevät, ovat kuoleman ansainneet» (Room. 1:30, 31, 29, 32).

Siionin asukkaaksi Jumala laskee sen, joka »puhuu sydämessänsä totuutta», »ei panettele kielellänsä» »eikä lähimmäistään häväistyksen alaiseksi» (Ps. 15: 2,3).” E. ja k. 222.

Monilla ihmisillä on tapana pilkata toisiaan, mikä on hyvin paha asia Jumalan silmissä, ja Hänen sanassaan on sanottu: ”Pilkaaajille hänkin on pilkallinen, mutta nöyrille hän antaa armon.” Snl. 3:34.

Herran sanassa on sanottu vielä: ”Mikään rietas puhe älköön suustanne lähtekö, vaan ainoastaan sellainen, mikä on rakentavaista ja tarpeellista ja on mieluista niille, jotka kuulevat. Älkääkään saattako murheelliseksi

Jumalan Pyhää Henkeä, joka on teille annettu sinetiksi lunastuksen päivään saakka.” Ef. 4:29, 30.

Julistetaanko meidät tutkivassa tuomiossa vanhurskaaksi vai syylliseksi, riippuu sanoistamme ja käyttäytymisestämme. Herra meitä auttakoon, että rakentaisimme hengellisen huoneemme oikean perustan päälle ja oikeilla aineilla.

Rakkaus ja kunnioitus

Todellinen rakkaus ja kunnioitus ovat häviämässä maanpäältä. Ennen vanhaan ihmiset kunnioittivat toisiaan ja tervehtien nostivat hattuaan. Silloin ihmiset kunnioittivat Jumalaa. Nykyisin kaikki on muuttunut, mutta totuus on sama. Eikö meidän edelleen tule ahkerasti oikeilla aineilla rakentaa oikean perustan päälle, joka on Kristus. Rakkaus ja kunnioitus ovat kultaan ja hopeaan verrattavia aineita, joita meidän tulee käyttää päivittäin rakennuksessamme. Apostoli Paavali on kirjoittanut Pyhän Hengen innoitetut sanat: ”Olkaa veljellisessä rakkaudessa helläsydämiset toisianne kohtaan; toinen toisenne kunnioittamisessa kilpailkaa keskenänne.” Room. 12:10.

Voimmeko käsittää, että kun otamme tämän neuvon periaatteeksi, silloin meillä on todellinen ilo, olemme terveitä hengellisesti, eikä ole raskasta palvella Jumalaa ja lähimmäistä. Jumala meitä auttakoon siihen.

Todellinen rakkaus, joka tulee lahjana Jumalalta, tekee meidät onnelliseksi ja siunaukseksi itsellemme, omalle perheellemme, seurakunnallemme ja lähimmäisillemme. Silloin me elämme todella Jumalan kunniaksi. Ainoastaan silloin voimme rakastaa vihollisiakin.

Jumalan laissa on yksi käsky, joka sanoo: ”Kunnioita isääsi ja äitiäsi, että kauan eläisit siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa.” 2. Moos. 20:12. Vanhemmat ovat oikeutettuja sellaiseen rakkauden ja kunnioituksen määrään, joka ei kuulu kenellekään muulle henkilölle. Jumala itse, joka on antanut vanhemmille vastuun heidän huostaansa uskotuista sieluista, on määrännyt heidät olemaan sijaisinaan lapsille näiden varhaisvuosina. Ja joka hyljeksii vanhempiensa oikeutettua arvovaltaa, hyljeksii Jumalan arvovaltaa. Viides käsky ei ainoastaan vaadi lapsia kunnioittamaan vanhempiaan, olemaan heille

alamaisia ja tottelemaan heitä, vaan myös osoittamaan heille rakkautta ja hellyyttä, keventämään heidän huoliaan, suojelemaan heidän mainettaan sekä auttamaan ja lohduttamaan heitä vanhalla iällä. Se käskyy myös kunnioittamaan sananpalvelijoita, hallitusmiehiä ja kaikkia muita, joille Jumala on suonut toimivallan.” P. P. 286.

Siis Jumala on käskenyt lapsien ja nuorten kunnioittaa omia vanhempiaan ja muita vanhempia ja niitä ”joille Jumala on suonut toimivallan.” Niille nuorille, jotka toimivat tämän käskyn mukaan, Jumala on luvannut pitkän elämän. Siis silloin saadaan Herran suosio ja siunaukset. Silloin on yksimielisyys ja miellyttävä ilmapiiri. Silloin on hyvä olla yhdessä, ja Jumalan enkelit viipyvät sellaisessa seurakunnassa, jossa on yksimielisyys ja siinä on todellinen rakkaus ja kunnioitus.

Milloin meitä muistetaan taivaassa ja sinetöidään?

”Silloin myös Herraa pelkääväiset puhuvat toinen toisensa kanssa, ja Herra tarkkaa ja kuulee; ja muistokirja kirjoitetaan hänen edessään niiden hyväksi, jotka Herraa pelkäävät ja hänen nimensä kunniaa pitävät.” Mal. 3:16.

Kun kohtaamme toisiamme, mikä on meidän keskustelumme aiheena? Onko se Jumalasta ja Hänen työstään, tai se on pääasiassa meidän maallisista asioista. Onko se sellaista, että taivaan muistokirjaan on laitettu positiivisia sanoja, ajatuksia ja tekoja, tai päinvastoin. Otammeko aikaa tutkia Herran sanaa, mietiskellä ja rukoilla. Tutkia itseämme, olemmeko joka kohdassa sopusoinnussa Pyhän Sanan kanssa. Tässä jakeessa puhutaan Herraa pelkääväisistä. Olemmeko sellaisia? Annammeko ensimmäisen sijan Jumalalle sydämessämme? Pelkäämmekö tehdä syntiä Häntä vastaan? Teemmekö hartaasti työtä Hänen avullaan, että pelastuisimme? Lukekaamme, mitä apostoli Paavali on sanonut Hengen johdossa: ”Siis, rakkaani, samoin kuin aina olette olleet kuuliaiset, niin ahkeroikaa, ei ainoastaan niin kuin silloin, kun minä olin teidän tykönänne, vaan paljoa enemmän nyt, kun olen poissa, pelolla ja vavistuksella, että pelastuisitte;” Fil. 2:12.

Tärkeä kysymys on: Ketkä saavat Jumalan sinetin ja mitä meidän pitää tehdä, että saisimme sen? Hesekielin kirjassa mainitaan siitä: ”Ja Herra sanoi hänelle: ’Kierrä kaupungin, Jerusalemin, läpi ja tee merkki niitten miesten olsiin, jotka huokaavat ja valittavat kaikkia kauhistuksia, mitä sen keskuudessa tehdään.’” Hes. 9:4.

Olemmeko niitä kristittyjä, jotka ”huokaavat ja valittavat kaikkia kauhistuksia”, jotka Jumalan kansan keskuudessa tapahtuvat. Miten haluamme vaikuttaa, että mahdollisimman monet tekisivät parannuksen ja pelastuisivat? Haluammeko olla Jumalan välikappaleita, myös tämä asian suhteen? Lukekaamme, mitä apostoli Jaakobin kautta on sanottu: ”Niin tietäkää, että joka palauttaa syntisen hänen eksymyksensä tieltä, se pelastaa hänen sielunsa kuolemasta ja peittää syntien paljouden.” Jaak. 5:20. Tämä on hyvin siunattua työtä ja se vaikuttaa meidän pelastuksemme hyväksi.

Milloin ainoastaan voimme olla turvassa, kun viimeiset kauheat tapahtumat alkavat? Jumalan Sana ilmoittaa meille: ”Ja he ovat, sanoo Herra Sebaot, sinä päivänä, jonka minä teen, minun omaisuuteni. Ja minä olen heille laupias, niin kuin mies on laupias pojallensa, joka häntä palvelee. Ja te näette jälleen, mikä on ero vanhurskaan ja jumalattoman välillä, sen välillä, joka palvelee Jumalaa, ja sen, joka ei häntä palvele.” Mal. 3:17, 18.

Silloin, kun olemme täyttäneet pelastuksen ehdot, kuulumme Jumalalle ja Hän on laittanut sinettinsä meidän otsaamme, niin kukaan ei voi enää tehdä meille pahaa; sillä ”jos me elämme, niin elämme Herralle, ja jos kuolemme, niin kuolemme Herralle. Sen tähden, elimmepä tai kuolimme, niin me olemme Herran omat.”

Lukekaamme mitä Profetian Henki sanoo Jumalan kansasta ennen Kristuksen takaisin tuloa. ”Jos Kristuksen uskollisten todistajain veri vuodatettaisiin tuona aikana, se ei tulisi, kuten marttyyrien veri, Jumalalle hedelmää tuottavaksi kylvöksi. Heidän uskollisuutensa antama todistus ei saisi toisia vakuuttuneiksi totuudesta; sillä ihmiset ovat paaduttaneet sydämensä ja itsepintaisesti työntäneet takaisin armon aallot, niin että ne eivät enää palaa. Jos vanhurskaat nyt jätettäisiin vihollistensa saaliiksi, voittais siinä pimeyden ruhtinas. Psalmirunoilija sanoo: »Hän kätkee minut majaansa pahana päivänä, hän suojaa minua telttansa suojassa.» Ps. 27:5. Kristus on sanonut: »Mene, kansani, kammioihisi ja sulje ovet jälkeesi, lymyä hetkinen, kunnes viha on ohitse mennyt. Sillä katso, Herra lähtee asuinsijastaan kostamaan maan asukkaille heidän pahat tekonsa.» Jes. 26:20, 21. Ihana on oleva niiden vapautus, jotka ovat kärsivällisesti odottaneet Vapahtajansa tuloa ja joiden nimet ovat kirjoitetut elämän kirjaan.” S. t. 613.

Miten tärkeää on nyt, että käytämme vähän jäljelle jääneen armonajan

luonteemme muovailemisen hyväksi ja todella valmistuisimme Vapahtajamme tuloa varten. Tämä on minun harras toivoni ja rukoukseni. Herra meitä auttakoon tässä. Aamen.

Teidän veljenne Vladimir Marinov

Usko tarkoittaa luottaa Jumalaan

”Usko tulee siis kuulemisesta, mutta kuuleminen Kristuksen sanan kautta.” Room. 10:17. Ottakaamme Jumalan Sana sydämeemme. Usko alkaa saarnasta. ”Ja kuinka he voivat uskoa siihen, josta eivät ole kuulleet?” Room. 10:14. Jumalan Sanan saarnaamisen kautta usko kasvaa. Jumala haluaa Sanansa kautta puhua sinulle. Silloin saarna on henkilökohtainen. On ero, puhuuko ihminen tai Jumala.

”Sillä hyvä sanoma on julistettu meille niin kuin heillekin; mutta heidän kuulemansa sana ei heitä hyödyttänyt, koska se ei uskossa sulautunut niihin, jotka sen kuulivat.” Hebr. 4:2. Mitä saarna meitä hyödyttää, jos emme usko? Mitä Jumalan Sana meitä hyödyttää, jos emme ota sitä vastaan?

Minkälainen vaikutus Jumalan Sanalla on?

”Sillä Jumalan sana on elävä ja voimallinen ja terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka ja tunkee lävitse, kunnes se erottaa sielun ja hengen, nivelet sekä ytimet, ja on sydämen ajatusten ja aivoitusten tuomitsija.” Hebr. 4:12.

Hänen Sanansa on elävä. Jumalan Sanassa on voima. Jumalan Sana tunkeutuu läpi. Se aiheuttaa erottamista. Se auttaa tekemään päätöksen. Se on terävä kuin kaksiteräinen miekka. Ei ole enempää, kun tämä jae voi antaa. Sillä on voimaa. Se erottaa ihmiset heidän aikaisemmasta vaelluksestaan. Se aiheuttaa eron synnistä. Jokaiselle ihmiselle Jumalan Sana on opas. ”Sinun sanasi on minun jalkaini lamppu ja valkeus minun tielläni.” Ps. 119:105. Autuas on se, jolle Herra avaa Sanansa. Sydämen maaperän pitää olla hyvin valmistettu. Missä sydän avautuu, siellä siemen alkaa kasvamaan. ”Ja siellä oli nainen, joka oli sairastanut verenjuoksua kaksitoista vuotta ja paljon kärsinyt monen lääkärin käsissä ja kuluttanut

kaiken omaisuutensa saamatta mitään apua, pikemminkin käyden huonommaksi. Tämä oli kuullut Jeesuksesta ja tuli kansanjoukossa takaapäin ja koski hänen vaippaansa; sillä hän sanoi: "Kunhan vain saan koskettaa edes hänen vaatteitaan, niin tulen terveeksi." Mark 5:25-28.

Matkalla johtajan kotiin Jeesusta lähestyi köyhä nainen, joka 12 vuotta oli kärsinyt kauheaa sairautta, joka teki hänen elämänsä taakaksi. Hän oli kuluttanut koko säästönsä lääkäreihin ja lääkkeisiin, vain saadakseen tietoa, että on parantumaton. Mutta kun hän kuuli suuresta lääkäristä, hänen toivonsa heräsi jälleen. Hän uskoi, että hän saa apua, jos tulee lähelle Häntä. Vapahtaja oli matkalla joukon läpi ja Hän tuli sinne lähelle, missä murheellinen nainen oli. Turhaan nainen uudelleen ja uudelleen yritti tulla lähelle Jeesusta. Nyt tuli tilaisuus, mutta hän ei saanut mahdollisuutta puhua hänen kanssaan. Hän ei halunnut häiritä Hänen hidasta takaisin tuloa. Mutta sitten hänelle tuli ajatus: Minä en saa! Minä en saa näyttää itseäni ihmisille. Minä olen epäpuhdas. Hän pelkäsi jo, että tämä ainutlaatuinen tilaisuus voi mennä ohitse. Kaikilla voimilla hän tunkeutui eteenpäin ja sanoi itselleen ” "Kunhan vain saan koskettaa edes hänen vaatteitaan, niin tulen terveeksi." Mark 5:28. Hän ajatteli, ettei kukaan saa tietää siitä, jos hän vain saisi koskettaa Hänen pukunsa helmaa, silloin varmasti hän tulee terveeksi. Niin hän oli päättänyt ja lähti liikkeelle. Hän kuuli jotakin Jeesuksesta, ja heti lähti menemään Hänen luoksensa.

Kuinka paljon olet jo kuullut Jeesuksesta?

Oletko sinäkin käynyt Hänen luonaan? Tiedät, että ei kenessäkään toisessa ole pelastusta. Sinä tiedät, että vain Jeesus voi pelastaa, että vain Hänen verensä pelastaa. Mutta oletko jo käynyt Hänen luonaan kokeaksesi Hänen verensä voiman?

Miten vähän tämä rouva tiesi Jeesuksesta! Hän oli kuullut muutamasta ihmeestä, jotka Jeesus oli tehnyt siellä täällä. Entä sinä?

Sinä tiedät miten Jeesus sinun tähtesi meni kuolemaan, pelastaakseen sinun sielusi. Sinä tiedät koko Herran elämän seimestä ristille ja Öljymäelle asti. Sinä tiedät kaiken tämän, etkö kuitenkaan ole ottanut vielä Hänen apuansa vastaan? Tai etkö tarvitse Hänen apuaan? Tai oletko jotenkin sairas, vuosia syntiin sairastunut? Mitä yrität tullaksesi vapaaksi synnin kurjuudesta, kaikki on turhaa, jos et tule Jeesuksen luokse. Saatat

repiä itseäsi, joutuen nautinnon pyörteeseen, hurmata ja puuduttaa itsesi, kuitenkin mikään ei voi sinua auttaa.

Katsokaamme eteenpäin, miten kävi uskovan sairaan naisen kanssa: ”Ja heti hänen verensä lähde kuivui, ja hän tunsu ruumiissansa, että oli parantunut vaivastaan.” Mark. 5:29. Kun Jeesus meni ohitse, nainen ojensi kätensä, ja hänen onnistui koskea Jeesuksen puvun reunaa. Samana hetkenä hän tunsu, että on parantunut vaivastansa. Hänen kosketuksensa kautta, hän osoitti uskonsa ja heti hänen kipunsa ja heikkoutensa hävisivät. Autuuden hetki, 12 vuotta sairaana ja nyt vihdoin terveenä. Hän halusi mielellään kiittää mahtavaa Auttajaansa, joka yhden kosketuksen ansiosta teki hänelle enemmän kuin lääkärit 12 vuoden aikana; mutta hän ei uskaltanut. Kiitollisuudella hän yritti vetäytyä takaisin joukosta. Yhtäkkiä Jeesus pysähtyi, katsoi ympärillensä ja kysyi: ”Kuka minuun koski?” Mutta kun kaikki kiistelivät, Pietari sanoi: ”Mestari, väentungos ahdistaa ja pusertaa sinua.” ja sinä kysyt: ”Kuka minuun koski? Mutta Jeesus sanoi: ’Joku minuun koski; sillä minä tunsin, että voimaa lähti minusta.’” Luuk. 8:45, 46.

Jeesus erotti uskonkosketuksen huolimattoman väen satunnaisesta kosketuksesta. Joku kosketti Häneen tietyllä tarkoituksella ja sai vastauksen.

Kristus ei esittänyt kysymystä antaakseen itsestään tiedotuksen; sen piti olla opetuksesi kansalle, opetuslapsille ja naisille. Hän halusi täyttää masentuneet toivolla. Hän halusi osoittaa, että se oli usko, joka välitti parantavaa voimaa. Naisen luottamus ei saanut mennä ohi puhumatta siitä. Jumalan piti saada kunnia hänen kiitollisuuden tunnustuksensa kautta. Kristus halusi, että nainen käsittäisi, että Hän hyväksyy hänen uskontilansa. Hän ei halunnut laskea häntä menemään vain puoli siunausta mukanaan. Hän ei saanut jäädä tietämättömyyteen, että Jeesus tietää hänen kärsimyksensä, ja vielä hänen osanottonsa Jeesuksen rakkauteen ja hyväksymiseen ja hänen uskonsa Vapahtajan voimaan pelastamaan kaikki, jotka tulevat Hänen luoksensa. Kun Jeesus katsoi naista, Hän osoitti sen, että Hän tietää, kuka Häneen koski. Silloin nainen näki, että oli mahdotonta salata asiaa, hän tuli Hänen eteensä ja heittäytyi Hänen jalkansa juureen. Kiitoskyyneillä hän kertoi Hänelle koko kansan edessä, miksi hän kosketti Hänen pukuansa ja miten hän heti tuli terveeksi. Hän pelkäsi, että hänen tekonsa on ollut röyhkeys, mutta

moittimisen sanaakaan ei tullut Kristuksen huuilta. Hän puhui vain hyväksymisen sanoja sydämeltä, joka oli täynnä rakkautta, täynnä myötätuntoa ihmisten kärsimyksiin. Ystävällisesti Hän puhui naiselle: "Tyttäreni, uskosi on sinut pelastanut; mene rauhaan." Luuk. 8:48. Niin on myös hengellisiin asioihin.

Elävä usko

"Ihmettelevä kansanjoukko, joka tunkeili Kristuksen ympärillä, ei huomannut saaneensa mitään elinvoimaa. Mutta kun kärsivä nainen ojensi kätensä koskettaakseen Häntä ja uskoi tulewansa terveeksi, hän tunsu parantavan voiman. Näin on hengellistenkin asiain laita. Ei hyödytä mitään puhella uskonnosta välinpitämättömästi tai rukoilla ilman sielun nälkää ja elävää uskoa. Nimellinen usko Kristukseen, joka ottaa Hänet vastaan vain maailman Vapahtajana, ei voi koskaan parantaa sielua. Pelastukseksi koituva usko ei ole vain totuuden tunnustamista järjen avulla. Joka odottaa saavansa kaiken tiedon, ennen kuin hän haluaa uskoa, ei voi saada siunauksia Jumalalta. Ei riitä, että uskomme sen, mitä kerrotaan Kristuksesta, meidän täytyy uskoa Kristukseen. Meitä hyödyttää vain sellainen usko, joka ottaa Hänet vastaan henkilökohtaisena Vapahtajana ja omaksuu Hänen ansionsa meille. Monet pitävät uskoa mielipiteenä. Pelastava usko on sopimus, jolla ne, jotka ottavat Kristuksen vastaan, yhtyvät liittoon Jumalan kanssa. Oikea usko on elämää. Elävä usko merkitsee lisääntyntä tarmoaa ja lujaa luottamusta, joiden avulla sielu tulee voittavaksi voimaksi." A. T. 324, 326.

Satunnainen keskustelu uskonnosta tai rukous ilman sisäistä kaipausta ja elävää uskoa ei hyödytä mitään. Vain Kristuksen ulkonainen tunnustaminen, jossa tunnustetaan Hänet maailman pelastajaksi ei voi parantaa sielua. Usko Jeesukseen ei ole vain järjenmukainen hyväksyminen totuuteen. Joka odottaa täydellistä tunnustusta, ennen kuin haluaa elää uskon mukaan, ei voi tulla Jumalan siunaamaksi. Ei riitä, että kuulemme Jeesuksesta, meidän pitää uskoa Häneen. Ainut usko, joka voi auttaa meitä, on usko, joka ottaa Jeesuksen vastaan henkilökohtaisena Vapahtajana ja saada omaksi Hänen ansionsa. Monet katsoivat uskoon kuin pelkkänä mielipiteenä; mutta pelastava usko on liitto Jumalan kanssa, jonka ihmiset tekevät, kun ottavat Herran vastaan. Aito usko on elämää. Elävä usko tarkoittaa jatkuvaa kasvua voimassa, varmassa luottamuksessa, jonka kautta sielusta tulee kaikki voittavaksi voimaksi.

Luottaa Jumalaan

Aiheemme on: Usko on luottamus Jumalaan. Luottaa Jumalaan! Opi tämä läksy! Jos et ole kokenut ihmeitä omassa elämässäsi, niin tämä ei ole kiinni Jumalan puolelta. Jumala tekee aivan nykyisinkin ihmeitä, niin kuin Raamatun aikana. Tämä riippuu sinusta. Sinä et ole uskonut Häneen niin kuin ”Kirjoitukset sanovat.”

Sinun elämäsi muuttuu aivan toisenlaiseksi. Sinä et joudu enää mahdottomuuksien eteen. Sinä et joudu sanomaan: Tämä ei voi olla, vaan sinun tulee sanoa: ”Kaikki on mahdollista sille, joka uskoo.” Mark. 9:23. Kaikki asiat! Ja kun tulet Jordanin rannalle ja sinun pitää mennä yli - silloin Jumala pitää lupauksensa: ”Jos vetten läpi kuljet, olen minä sinun kanssasi, jos virtojen läpi, eivät ne sinua upota...” Jes. 43:2.

Ja kun tulet tulen eteen ja sinun pitää käydä läpi, silloin Jumala muistaa sanansa: ”Jos tulen läpi käyt, et sinä kärvenny, eikä liekki sinua polta.” Je. 43:2.

Kolme nuorta miestä Sadrak, Meesak ja Abednego ovat meille siihen esimerkkinä. Kuningas Nebukadnessar sanoi: ”Katso, minä näen neljä miestä kävelevän vapaina tulella, eivätkä he ole vahingoittuneet, ja neljäs on näöltänsä niin kuin Jumalan Poika.” Dan. 3:25.

Luottaa Jumalaan! Luota Hänen voimaansa ja armoonsa! Luottaa Hänen sanaansa ja uskollisuutensa! Eikö ole mahtavaa, että Jumala voi tehdä ihmeitä? Minä tarkoitan, tämä olisi luonnollinen asia maailmalle, että Jumala tekee ihmeitä. Minä olisin ihmeteltyt, jos Hän ei tekisi sellaisia!

Kyllä, Hän tekee ihmeitä. Yhä nykyisinkin. Pitää vain odottaa ihmeitä! Pitää vain luottaa Jumalaan. Kun seisotaan Jordanin rannalla ja hätäillään: Voi, miten minun pitää mennä yli?, silloin varmasti ei koeta ihmettä?

Mutta jos seisotaan Jordanilla ja luotetaan Jumalaan - silloin koemme ihmeen. ”Katso, kaiken maan Herran liitonarkki kulkee teidän edellänne Jordanin poikki. Ottakaa siis kaksitoista miestä Israelin sukukunnista, kustakin sukukunnasta yksi mies. Niin pian kuin papit, jotka kantavat Herran, kaiken maan Herran, liitonarkkia, laskevat jalkansa Jordanin veteen, katkeaa Jordanin vesi, ylhäältä päin virtaava vesi, juoksussaan ja pysähtyy roukkioksi.” Kun kansa sitten lähti liikkeelle teltoistaan

mennäksensä Jordanin poikki, liitonarkkia kantavien pappien käydessä kansan edellä, ja niin pian kuin liitonarkin kantajat tulivat Jordanille ja liitonarkkia kantavien pappien jalat painuivat rantaveteen, niin vaikka Jordan koko elonleikkuuajan on tulvillaan yli kaikkien äyräidensä, pysähtyi ylhäältä päin virtaava vesi ja seiso i yhtenä roukkiona hyvin kaukana Aadam in luona, sen kaupungin, joka on Saaretanin vieressä; ja se vesi, joka virtasi alaspäin Aromereen, Suolamereen, hävisi kokonaan. Niin kansa kulki virran yli Jerikon kohdalta. Ja Herran liitonarkkia kantavat papit seisoivat alallaan kuivalla pohjalla keskellä Jordania, kaiken Israelin kulkiessa kuivaa myöten, kunnes koko kansa oli ehtinyt kulkea Jordanin yli.” Joos. 3:11-17.

”Jumalan käskystä papit etenivät joenuoman keskikohdalle ja jäivät siihen seisomaan siksi aikaa, kun koko kansa oli laskeutunut rantaan ja kulkenut kuivaa myöten virran toiselle puolelle. Näin painui kaiken Israelin mieleen väkevästi se tosiasia, että voima, joka pysäytti Jordanin juoksun, oli sama, joka oli aukaissut Punaisen meren heidän isilleen neljäkymmentä vuotta aikaisemmin. Koko kansan päästyä joen yli kannettiin arkkikin länsirannalle. Kun se oli saatu turvaan, »niin tuskin olivat pappien jalat nousseet kuivalle maalle», kun pysäytettyinä olleet vedet päästettiin jälleen valtoimenaan syöksymään uomaansa ja täyttämään sen raivoisalla tulvallaan. Tulevien sukupolvien piti saada muisto tästä suuresta ihmeestä. Kun papit vielä seisoivat keskellä joen uomaa, valittiin kustakin heimosta mies, ja he ottivat kukin kiven joen pohjasta pappien seisontakohdalta ja kantoivat ne kaksitoista kiveä länsirannalle. Siellä ne pystytettiin muistomerkiksi ensimmäiseen leiripaikkaan joen ylityksen jälkeen... Tämä ihme vaikutti hyvin merkittävästi sekä heprealaisiin että heidän vihollisiinsa.” P.P. 467,468.

Tämän tapahtuman kautta voimme nähdä: ***Usko tarkoittaa luottaa Jumalaan!***

***Luottaa Jumalaan! Luottaa Hänen voimaansa ja armoonsa!
Luottaa Hänen sanaansa ja uskollisuutensa!***

Suuren Kiinan lähetyssaarnaaja Hudson Taylor sanoi: ”Me emme

tarvitse suurta uskoa, vaan uskoa suureen Jumalaan.” Aamen.

Kurt Barath

Voitto

"Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka antaa meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta!" 1. Kor. 15:57.

Kuusituhatta vuotta miehet ja naiset ovat luottaneet voiton lupaukseen Jeesuksen Kristuksen ansioiden kautta, ja tänä päivänä tätä voittoa tulisi pitää kallisarvoisena etuoikeutena. Jokaisen vilpittömän ja rehellisen kristityn tulisi ajatella sitä, sillä niin yksityisen ihmisen kuin seurakunnankin tulee saada voitto kaikesta, millä on huono nimi ja joka vastustaa vanhurskautta ja oikeutta. Vain se, joka kestää loppuun saakka ja voittaa jokaisen synnin ja pahan teon, pelastuu - saa voiton. "Mutta joka vahvana pysyy loppuun asti, se pelastuu." Matt. 24:13.

Ihmisen pahin vihollinen yrittää kaikkensa saadakseen aikaan sekaannusta ja saattaakseen ihmiset perikatoon - jos mahdollista niin valitutkin. Tänä päivänä enemmän kuin koskaan, Saatana etsii niin kuin kiljuva jalopeura, kenet saisi niellä (1. Piet. 5:8). Epäilemättä Jumalan lapset ovat alttiina koetus toisensa jälkeen; yksi yhdellä, toinen toisella tapaa, sillä koetuksissa uskovan todellinen luonne tulee ilmi. Jumalan päämäärä on, että kaikki, mikä on sydämen sopukoissa, tulee päivänvaloon, ja niin meidän luonteemmeikin oikea väri tulee ilmi, ei siksi, että me masentuisimme ja joutuisimme kadotukseen, vaan että kääntyisimme katuvina Hänen puoleensa.

Se päivä ei ole kaukana, kun taivas paljastaa, kuka todella seuraa Jumalaa rakkaudesta. Koko maailmankaikkeus tulee pian tuntemaan ne, jotka saavat liittyä enkeleiden ja toisten planeettojen lankeamattomien asukkaiden seuraan. Meille antaa elämäään rohkeutta toivo, että me voitamme Kristuksessa. Voitto on varma niille, jotka valvovat, rukoilevat ja pyrkivät Hänen autuuteensa pelolla ja vavistuksella.

Jumalalla on päämäärä

Jokaisen ihmisen, joka on syntynyt tämän maan päälle, tulisi työskennellä taivaan edustajien kanssa yhteistyössä omien kykyjensä kehittämisessä, jotta Jumalan suunnitelma voisi toteutua. Meidän täytyy

pian tehdä tili kaiken Luojalle, tuhlatusta ajastamme ja tilaisuuksistamme. Jos päivittäin emme saa voittoja Kristukselle ja Hänen kanssaan, on meidän tappiomme varma.

Kerran joku lahjoitti minulle pienen kirjan, jossa oli viehättävä kertomus: Kolme uskaliasta nuorta miestä lähtivät pyöräretkelle Patagonian (Argentiinassa) eteläisimmästä kärjestä. Heidän päämääränsä oli päästä Alaskan länsiosaan. Kolumbian ja Panaman välillä, Daarian rämeissä kävi kuitenkin toisin. Yksi heistä sai jonkin tulehduksen ja häilyi pian elämän ja kuoleman välillä, kun se levisi koko ruumiiseen. Vaikka hänellä ei ollut mitään selvää käsitystä Jumalan olemassaolosta, hän lupasi, että jos hän selviää hengissä, hän tekee jotakin Jumalalle. Jumala armahti tätä nuorta miesparkaa ja paransi hänet ihmeellisellä tavalla. Tämä kokemus hänen elämässään sai hänet muuttamaan suunnitelmaansa, ja hän päätti palvella Jumalaa maanmiehensä kanssa (ryhmä koostui kahdesta uusiseelantilaisesta ja yhdestä englantilaisesta). Myöhemmin toinen heistä työskenteli Raamatun kääntämiseksi sen seudun alkuperäiskansalle ja toinen palasi Uuteen-Seelantiin työskentelemään maanmiestensä parissa. Englantilainen saavutti menestyksekkäästi seikkailunsa päämäärän, mutta mitä hänestä sanottiin hänen sankaritekonsa vuoksi? Hänet yksinkertaisesti unohdettiin, niin kuin useimmille sankareille käy. Mutta näin ei käy taivaassa niille, jotka asettuvat tässä maailmassa Herran puolelle. Seuraava Raamatunpaikka on suurena rohkaisuna meille: "Silloin myös Herraa pelkääväiset puhuvat toinen toisensa kanssa, ja Herra tarkkaa ja kuulee, ja muistokirja kirjoitetaan hänen edessänsä niiden hyväksi, jotka Herraa pelkäävät ja hänen nimensä kunnialla pitävät. Ja he ovat, sanoo Herra Sebaot, sinä päivänä, jonka minä teen, minun omaisuuteni. Ja minä olen heille laupias, niin kuin mies on laupias pojallensa, joka häntä palvelee. Ja te näette jälleen, mikä on ero vanhurskaan ja jumalattoman välillä, sen välillä, joka palvelee Jumalaa, ja sen, joka ei häntä palvele." Mal. 3:16-18. Näkyvintä elämässämme on epävarma polku, jolla vaellamme tämän maailman läpi, kunnes Jumala määrää meidän askeleemme. "Minä tiedän, Herra, ettei ihmisen tie ole hänen vallassansa, eikä miehen vallassa, kuinka hän vaeltaa ja askeleensa ohjaa." Jer. 10:23. "Ihmisen sydän aivoittelee hänen tiensä, mutta Herra ohjaa hänen askeleensa." Snl. 16:9. Kun taivas ottaa hallintaansa meidän elämämme, silloin alkaa todellinen voittaminen. Varmasti se ei aluksi ole valtavaa, mutta vuosien kuluessa pienet voitot

ehkä impulsiivisesta, kiivaasta, suvaitsemattomasta ja tottelemattomasta luonteesta näkyvät ympärillä oleville ihmisille. Sitten he vakuuttuvat siitä, että olemme olleet Jeesuksen kanssa.

Seuraava lainaus Profetian Hengestä osoittaa meille, miten on mahdollista muuttua ja elää sellaista elämää, joka muistuttaa Vapahtajamme, Jeesuksen elämää: "Elämämme tulee kätkeytyä Kristuksen elämään. Meidän tulee jatkuvasti osallistua hänestä, elämän leivästä, joka tuli alas taivaasta, ja juoda lähteestä, joka alati raikkaana kumpuaa runsaita aarteitaan. Jos pidämme katseemme aina Herraan kiinnitettyinä ja kiitämme ja ylistämme häntä koko sydämestämme, niin hengellinen elämämme säilyy aina raikkaana. Rukouksemme muuttuvat sävyiltään keskusteluiksi Jumalan kanssa aivan kuin puhuisimme ystävän kanssa. Hän kertoo meille salaisuuksiaan henkilökohtaisesti. Usein tunnemme Jeesuksen läsnäolon suloisuutta. Palavin sydämin saamme usein kokea hänen lähestyvän meitä vaeltaakseen kanssamme niin kuin muinoin Eenokin kanssa. Milloin kristitty todella kokee tämän, hänen elämässään ilmenee yksinkertaisuutta, nöyryyttä, sävyisyyttä ja sydämen vaatimattomuutta, mikä osoittaa kaikille, joiden kanssa hän joutuu tekemisiin, että hän on ollut Jeesuksen seurassa ja oppinut hänestä." KV. s. 90.

Lapsuudesta vanhuuteen meillä on pyhä velvollisuus askaroida taivaallisten asioiden kanssa. Voitto meidän päävihollisestamme on mahdollinen vain, jos olemme päivittäisessä elämässämme yhteydessä Jumalaan. Taivaan keino tulla voittajaksi ei ole muuttunut tähän päivään mennessä. Siksi meille vielä tänäänkin sanotaan: "Nämä sanat, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, painukoot sydämeesi. Ja teroita niitä lastesi mieleen ja puhu niistä kotona istuessasi ja tietä käydessäsi, maata pannahasi ja ylös noustessasi. Ja sido ne merkiksi käteesi, ja ne olkoot muistolauseena sinun otsallasi. Ja kirjoita ne talosi pihtipieliin ja portteihisi." 5. Moos. 6:6-9.

Ja he ovat voittaneet

Ennen kuin meidät temmataan pois tästä synnin ja tuskan maailmasta, seurakunnan - sen jäsenten - täytyy olla täysin kääntyneitä, ja varmasti hyvin pian. Pyhistä, jotka saavat ikuisesti olla Jumalan Karitsan kanssa, kirjoitetaan: "Ja minä näin, ja katso, Karitsa seiso i Siionin vuorella, ja hänen kanssaan sata neljäkymmentä neljä tuhatta, joiden otsaan oli

kirjoitettu hänen nimensä ja hänen Isänsä nimi. Ja minä kuulin äänen taivaasta ikään kuin paljojen vetten pauhinan ja ikään kuin suuren ukkosenjylinän, ja ääni, jonka minä kuulin, oli ikään kuin kanteleensoittajain, kun he kanteleitaan soittavat. Ja he veisasivat uutta virttä valtaistuimen edessä ja neljän olennon ja vanhinten edessä; eikä kukaan voinut oppia sitä virttä, paitsi ne sata neljäkymmentä, neljä tuhatta, jotka ovat ostetut maasta. Nämä ovat ne, jotka eivät ole saastuttaneet itseään naisten kanssa; sillä he ovat niin kuin neitsyet. Nämä ovat ne, jotka seuraavat Karitsaa, mihin ikinä hän menee. Nämä ovat ostetut ihmisistä esikoiseksi Jumalalle ja Karitsalle, eikä heidän suussaan ole valhetta havaittu; he ovat tahrattomat." Ilm. 14:1-5.

Jokainen synti on Jumalalle vastenmielinen. Mies tai nainen, joka harjoittaa spiritismiä, on aivan samanlaista, ne, jotka pettävät lähimmäistään saadakseen maailmallista etua, jotka rikastuvat alkoholijuomien myynnillä tai edistävät prostituutiota, tai tekevät mitä muuta syntiä hyvänsä, mikä mainitaan Gal. 5. luvussa, antavat huomata, kuinka alas ja häpeään ihminen voi vajota. Mutta on toisia syntejä, joita maailmankaikkeuden Majesteetti pitää myös hyvin raskauttavina, ja joita itse Luoja nimittää kauhistukseksi, joita harjoitetaan niin kutsuttujen kristittyjen keskuudessa. "Näitä kuutta Herra vihaa ja seitsemää hänen sielunsa kauhistuu: ylpeitä silmiä, valheellista kieltä, käsiä, jotka vuodattavat viatonta verta, sydäntä, joka häijyjä juonia miettii, jalkoja, jotka kiiruusti juoksevat pahaan, väärää todistajaa, joka valheita puhuu, ja riidan rakentajaa veljesten kesken." Snl. 6:16-19.

Viha, kateus ja kostonhimo ovat yhtä pahoja syntejä kuin murha ja muut vastaavat rikokset. Nämä synnit olivat tahranneet Joosefin, Jaakobin pojan, veljet, ja Jumala salli, että näiden miesten todellinen luonne ilmaistiin annettuna aikana. Vain Jumalan hyvyys varjeli Joosefin elämää, kuten Profetian Henki kertoo: "Joosef saapui paikalle aavistamatta vaaraa ja iloisena siitä, että hänen pitkäaikainen etsiskelynsä oli lopultakin johtanut tulokseen. Mutta veljet eivät tervehtineet häntä niin kuin hän oli odottanut, vaan kauhistuttivat häntä vihaisilla ja kostonhimoisilla katseillaan. He kävivät häneen käsiksi ja riisuivat ihokkaan hänen yltään. Solvaukset ja uhkaukset ilmaisivat heidän tappoaikeensa. Hänen pyytelynsä kaikuivat kuuroille korville. Hän oli täysin noiden hurjistuneiden miesten vallassa. He raastoivat hänet syvän kaivonkuopan reunalle ja tyrkkäsivät hänet sinne. Varmistuttuaan siitä,

ettei hänellä ollut mitään pakomahdollisuutta he jättivät hänet sinne kuolemaan nälkään ja itse he istuivat aterioimaan." PP. s. 191.

Jos tällainen paha ja tällaiset taipumukset vallitsevat lopun aikana niiden keskuudessa, jotka haluavat tulla sinetöidyiksi, ei ole pienintä epäilystä siitä, että ne pitää voittaa. Kuinka paljon aikaa meillä vielä on voittaa luontevirheemme ja saada voitto? Vain taivas tietää sen, mutta yksi on varmaa, jos nyt ei tapahdu radikaalia muutosta, olemme suuressa vaarassa, sillä paha, jota ei voiteta, tulee niin voimakkaaksi, että siitä taipumuksesta tulee vastustamaton.

Rakas... lukija, Jumala on valmis antamaan meille täydellisen voiton, niin kuin Hän on jo niin monille antanut menneisyydessä. Ja Hän antaa sen vieläkin. On totta, että meidän luontomme on paha, kuten apostoli Paavali kuvailee: "Sillä minä tiedän, ettei minussa, se on minun lihassani, asu mitään hyvää. Tahto minulla kyllä on, mutta voimaa hyvän toteuttamiseen ei; sillä sitä hyvää, mitä minä tahdon, minä en tee, vaan sitä pahaa, mitä en tahdo, minä teen... Minä viheliäinen ihminen, kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista?" Room. 7:18,19,24. Mutta voitto on kaukana meidän heikkojen inhimillisten ponnistelujemme ulottumattomissa, se on kätkeytyneenä meidän Herrassamme Jeesuksessa Kristuksessa. "Mutta sinä, Herra, älä ole kaukana, sinä, minun väkevyyteni, riennä avukseni." Ps. 22:20. "Kaikki, jotka eivät antaudu minun turviini, eivät tee rauhaa minun kanssani, tee rauhaa minun kanssani." Jes. 27:5. Tänä päivänä, enemmän kuin koskaan, kutsutaan lapsia, nuoria, naimisissa olevia ja vanhoja ihmisiä tutkistelemaan itseään ja kysymään: olenko saanut voiton? Olenko voittanut huonot luonteenpiirteeni? Jos se ei vielä ole tapahtunut, silloin on parasta antautua Jeesukselle, ettei joutuisi saatanan uhriksi.

Eräs pieni tyttö oli kauhistunut, kun hänen veljensä oli asettanut ansan pyydystääkseen lintuja. Vihaisena hän juoksi äitinsä tykö kertomaan sen hänelle. Äiti vastasi, että tämän tuli rukoilla, että yksikään lintu ei lähestyisi ansaa. Hän teki tämän useaan kertaan, kunnes hänen pieneen mieleensä tuli loistava ajatus: hän meni ansan luokse, kun hänen paha veljensä, kuten hän tätä nimitti, ei ollut paikalla, ja rikkoi ansan. Sitten hän meni äitinsä tykö takaisin ja sanoi hänelle varmallalla äänellä, että hänen veljensä ei saisi yhtä ainoata lintua ansaansa. Äiti katsoi häntä yllättyneenä ja kysyi, miksi hän oli niin varma. Tyttö vastasi: "Minä rikoin ansan." Tällaisen päättäväisyyden tulisi vallita meidänkin

elämässämme. Kristuksen avulla me voimme tuhota paholaisen esteet, vaikka ne olisivat hyvin kätkettyjä.

Saatana on antanut enkeleilleen tehtäväksi tuhota kaiken, mikä on mahdollista. Valitettavasti monet asettuvat hänen kiusauksilleen alttiiksi. Varjelkoon Jumala meitä ja auttakoon vastustamaan kiusauksia vaikeiden koetusten aikana, kun tämän maailman vallat yhdistyvät tuhotakseen Jumalan kansan. Voitto on varma sille, joka uskoo ja valvoo. Lukekaamme ihanat voiton lupaukset niin Raamatusta kuin todistuksistakin: "Ja Jeesukselta Kristukselta, uskolliselta todistajalta, häneltä, joka on kuolleitten esikoinen ja maan kuningasten hallitsija! Hänelle, joka meitä rakastaa ja on päästänyt meidät synneistämme verellensä ja tehnyt meidät kuningaskunnaksi, papeiksi Jumalalleen ja Isälleen, hänelle kunnia ja voima aina ja iankaikkisesti! Aamen.... Katso, minä tulen pian, ja minun palkkani on minun kanssani, antaakseni kullekin hänen tekojensa mukaan... Autuaat ne, jotka pesevät vaatteensa, että heillä olisi valta syödä elämän puusta ja he pääsisivät porteista sisälle kaupunkiin!" Ilm. 1:5,6; 22:12,14.

"Taivaasta kuuluu Jumalan ääni, joka ilmoittaa Jeesuksen tulemisen päivän ja hetken sekä esittää iankaikkisen liiton Jumalan kansalle. Voimakkaimpien ukkosenjyrähdysten kaltaisina hänen sanansa vyöryvät yli maailman. Jumalan Israel seisoo kuunnellen, silmät suunnattuina taivasta kohti. Herran kirkkaus valaisee vanhurskasten kasvot, ja ne loistavat niin kuin Mooseksen kasvot, hänen tullessaan alas Siinain Vuorelta. Jumalattomat eivät voi katsoa niihin. Ja kun siunaus julistetaan niille, jotka ovat kunnioittaneet Jumalaa pyhittämällä hänen sapattinsa, kuuluu valtava voitonhuuto." ST. 618.

...Herra olkoon kansansa kanssa. Rukoilkaamme, että tämä tulee todellisuudeksi elämässämme ja että Herra antaisi meille voiton. Aamen.

Henry Andrade

Linja-auton onnettomuus Argentiinassa

Minä tein lähetysmatkan Argentiinassa kauniissa kaupungissa valtameren rannalla, Mar del Platassa.

Kello 8:00 minun piti pitää esitys. Me saksalaiset pidämme kiinni täsmällisyydestä, minä ajattelin myös, että voimme aloittaa täsmällisessä ajassa. Mutta kello oli yli 10:00, kun aloitin esitelmäni. Otimme jäähyväiset ja lähdimme kotiin ja valmistauduimme, koska kello 13:00 linja-auto lähtee Buenos Airesiin.

Matkatoverini käytti tilaisuutta ja pommitti matkalla minua kysymyksillään, mutta voimani olivat aivan loppuun asti kuluneet. Vähän ennen kello 3:00 aamulla paikallista aikaa minä nukahdin. Yhtäkkiä kuului huuto - ja minä makasin penkkien alla, molemmat jalat ja vasen puoli vakavasti loukkaantuneena. Jumalalle kunnia ja kiitos, että ei ollut murtumia. Tuli vain mustelmia. Jalat olivat niin tiukasti puristuksessa, että tuskin pystyin nousemaan. Myös rintaani vasemmalle puolelle ja selkääni tuli mustelmia.

Menimme erään joen yli, joka jakautui kahteen osaan. Ennen kuin menimme toisen sillan yli, irtosi linja-autosta rengas ja syöksyimme alaspäin. Sen lisäksi minä putosin oikealta puolelta vasemmalle puolelle, olin lentänyt oikealta puolelta vasemman penkin alle. Sen vuoksi tuli vaikeita loukkaantumisia. Kaksi rouvaa, jotka tarkkailivat onnettomuutta, tarjoisivat minulle apua. He veivät meidät terveyskeskukseen, jossa lääkäri satoi kaikki loukkaantuneet paikat. Buenos Airesissa menin sairaalaan, koska minulla oli 39° kuumetta. Kun kuume oli laskenut, pyysin, että minut siirretään Saksaan.

Herralle ylistys ja kiitos, että Hän varjeli minun ja turistien elämän. ”Ja Herra itse käy sinun edelläsi, hän on sinun kanssasi, hän ei jätä sinua eikä hylkää sinua; älä pelkää äläkä arkaile.” 5. Moos. 31:8. ”Sillä minä julistan Herran nimeä; antakaa kunnia meidän Jumalallemme. Hän on kallio; täydelliset ovat hänen tekonsa, sillä kaikki hänen tiensä ovat oikeat. Uskollinen Jumala ja ilman vääryyttä, vanhurskas ja vakaa hän on.” 5. Moos. 32:3, 4.

Vaikeat mustelmat hoidimme rahkalla.

Vaikea onnettomuus Romaniassa

Kielen kääntäjäni kanssa olimme matkalla juhlille. Minä en anna autoani mielelläni vieraisiin käsiin ja ajoin koko päivän ja osaksi hyvin huonolla tiellä. Ajoimme erään kaupungin läpi ja käytimme tilaisuutta tankata automme täyteen. Vieressäni istuva mies ehdotti, että antaisin

hänen ajaa, koska matka tulee raskaaksi ja minä olin hyvin väsynyt, luovutin hänelle auton, pyytäen, ettei ajaisi liian lujaa ja niin hän lupasi.

Viisi kilometriä kaupungista eteenpäin rakas veljeni ajoi täydellä vauhdilla kuorma-autoa päin. Minä istuin takana ja halusin vähän nukkua. Viimeisenä hetkenä näin, miten automme täydellä vauhdilla menee kuorma-autoa vastaan. Autoni kärsi täydellisen kolarin. Vaikka emme olleet kaukana kaupungista, kesti kauan, ennen kuin poliisi tuli. Ensiksi minä luulin, että niskani ja muita luita oli poikki, koska en pystynyt hengittämään, mutta ihan kuin ihme, kaikki tuli jälleen normaaliksi. Lopuksi kello 2 aamulla me olimme niin pitkällä, että kaunis ja hyvä auto piti jättää tänne, ja meidän piti itse katsoa, miten pääsemme kotiin. Jumalalle kiitos, että minulla oli Kasko-vakuutus, ja saimme ostaa käytetyn auton.

Silloin minä johdin lähetyskoulua Unkarissa, minun piti matkustaa edestakaisin Saksaan, tai käydä Balkanin maissa. Meidän 50 vuoden riemujuhlan johdosta poikamme lahjoitti meille hyvin varustetun Audin, tehdäkseen elämäämme helpommaksi; mutta voi kauhea! se varastettiin pian Budapestissa meiltä. Taas oli suuri vahinko; mutta koska minulla oli täys- Kasko-vakuutus, minä sain niin paljon rahaa, että sain ostaa käytetyn Volkswagenin.

Näistä kokemuksista huolimatta olemme hyvin kiitollisia Jumalalle, että meillä oli etuoikeus työskennellä vuosi Romaniassa ja yli 6 vuotta Unkarissa. Nyt kun vaimoni sairauden vuoksi emme voi olla enää siellä, meidän sydämemme ja ajatuksemme on vielä siellä. Toivomme kaikille Jumalan siunausta. ”Herra siunatkoon sinua ja varjelkoon sinua; Herra valistakoon kasvonsa sinulle ja olkoon sinulle armollinen; Herra kääntäköön kasvonsa sinun puoleesi ja antakoon sinulle rauhan.” 4. Moos. 6: 24-26.

Veli Siegmund Gutknecht

Usko ja luottamus Jumalaan – pelastus

Rakkaat sisaret ja veljet, onko meillä todellista uskoa sydämissämme? Luuk. 18:8. Luotammeko vaikeuksien tullessa Jumalaan, tai itseemme, tai toisiin ihmisiin. Vai luotammeko Taivaalliseen Isäämme, joka on antanut

elämän hengen ja luonut meidät. Mark. 11:22. Pyhässä Kirjassa sanotaan näin: ”joka anoo, sille annetaan.” Herra on luvannut auttaa meitä kaikkia, jos uskomme ja luotamme, turvaudumme Hänen apuunsa ja nöyrinä, kuten Aabraham oli valmis uhraamaan poikansa Iisakin, kun Jumala koetteli hänen uskoaan ja vaati, että Aabraham uhraisi ainoan poikansa.

Aabraham oli uskossa luottavainen, luja ja niin Herra Jumala esti häntä satuttamasta poikaansa. Tässä hänen uskonsa joutui koetukselle. Raamatussa on useampia esimerkkejä horjumattomasta uskosta, kuten Daniel ja hänen kolme ystävänsä. He eivät hylänneet uskoansa Kaikkivaltiaaseen hovissa. He luottivat täydellisesti Jumalaansa, eivätkä suostuneet edes syömään kuninkaan pöydästä. Dan. 1:12-15.

Varmaan kaikki muistavat monia muitakin, jotka olivat uskossaan vahvoja. Raamatussa on useita hyviä esimerkkejä meille, jotka elämme lopun aikaa. Saakoon Herramme auttaa meitä ja siunata, että olisimme yhtä vahvoja uskossa. Apt. 14:22. Meidän tulee anoa, rukoilla Taivaallisen Isän johdatusta kaikissa elämämme tilanteissa, vaikeissakin. Rukous on hyvä tapa ja keino saada Jumalalta apua, ja siunauksia tulee kun nöyrinä lähestymme Häntä huolinemme. Hän on auttava ja kuulee meidän pyyntömmä. Herra katsoo koska on otollinen aika. Vastaus saattaa tulla joskus jopa hetikin, kuten Danielille. Dan. 9:19-23.

Meidän on kilvoiteltava kuuliaisina Herramme opetuksille ja ohjeille. Apt. 16:4-5. Pidämmekö kirjaimellisesti kiinni näistä ohjeista ja kymmenistä käskyistä, sekä sapatin vietosta, että sen pyhittäisimme Herramme kunniaksi. Luomistyönsä päätökseksi Herra lepäsi, pyhitti ja siunasi sapatin, seitsemännen päivän, joka on lauantai. 1. Moos. 2:2-4.

Sapatti on merkinä ihmisten ja Jumalan välillä. 2. Moos. 35:2. Sapattina ei ole soveliasta ottaa arkisia asioita puheeksi lainkaan, siitä on varoitettu Raamatussakin, vaan keskustelu pitää olla hengellisistä asioista. Voi lukea Raamattua, tai E.G.Whiten kirjoja, paras kirja on kuitenkin Pyhä Raamattu tutkistelun kohteena. Voi mennä luontoon kävelemään ja ihailemaan miten kauniiksi se on muuttunut taasen talven jälkeen. Luonto vihannoi, eläimet ja linnutkin laulavat Luojallensa kunniaa. Miten ihanaa sen on täytyntä olla Eedenin paratiisissa, voimme vain kuvitella sitä loistoa. Ilm. 21:3-7.

Jumala puhuttelee meitä myös luonnon kautta. Samoin on ihmisten elämässä, syntiin lankeemuksen seurauksena pyhyys ja hyvät tavat sekä opit on hylätty tänä päivänä melkein täydellisesti. Kun kävin koulua

-40/50 luvulla, niin silloin vielä pidettiin aamuhartaus ennen koulutyön alkua, veisattiin virsi ja pidettiin aamurukous. Siitä ei ole jäljellä juuri mitään enää tänä päivänä. Uskontoa on hyvin vähän kouluissa, poikkeuksena kristilliset opistot. Ihmiset ovat immuuneja uskon asioille, pyhäkouluissa pienemmille vielä opetetaan ja kerrotaan Jeesuksesta ja Jumalasta.

Toinen asia, mikä on huomioitava tämän päivän maailmassa, että lapsille ja nuorille ei juurikaan opeteta hyviä käytöstapoja. Minun aikanani opetettiin rehellisyyteen, kunnioittamaan hyvää käyttäytymistä, olla kuuliaisista vanhemmilleen, opettajille ja yleisesti aikuisille.

Nykyään ei asiat ole näin, mitä käytöstapoihin tulee. Surukseni olen huomannut, että paholainen on ollut tosi ahkerana. Vanhemmilla ei ole aikaa enää lapsilleen, eivätkä opeta heille hyödyllisiä asioita, kuten käytöstapoja, rehellisyyttä, sekä kunnioittamaan Luojaansa ja vanhempiaan. Ajan henki on vain kiire, stressi. Molemmat raatavat itsensä sairaaksi asti, pitää olla kalliit autot, kesähuvila, omakotitalo ja 2-3 ulkomaanmatkaa vuodessa, ja kalliit upeat veneet monilla. Lapsille ei jää aikaa, koska molemmat, isä ja äiti repivät itsensä henkiihieveriin.

Lapset jäävät oman onnensa nojaan. Kuvioihin tulee tupakka, kalja ja alkoholi, sekä huumeet. Näin sielunvihollinen, saatana ottaa vallan nuorista jo varhaisessa vaiheessa. Usein vanhemmat ovat myös huonona esimerkkinä näissä asioissa.

Rakkaat veljet ja sisaret uskossa, tässä on työsarkaa lähetystyölle. Vaikuttaako mahdottomalta? Jos uskomme, niin kyllä Jumala voi meitä auttaa siinä työssä. Onhan hän suurempiakin ihmeitä tehnyt. Meidän pitää auttaa ja pelastaa niin monta, kuin mahdollista Jumalan avulla näistä harhaan johdetuista nuorista ja lapsista. Meillä on vain vähän aikaa enää toimia, viedä sanomaa eteenpäin. Omassa elämässäni on ollut paljon pahaa aikaa, kun olin harhautunut kaidalta polulta, oli pahoinvointia, kun yhteys Jumalaani oli poikki. Onnelliset hetket olivat vain lyhyitä, hetkellisiä. Ei jumalaton elämä anna siunausta missään asiassa. Olin hylännyt uskoni mihin kasvoin aivan pienestä lapsesta alkaen. Kiitän nyt Taivaan Isää, että olen saanut armon liittyä Hänen pieneen joukkoonsa ja kiitollinen, että tein parannuksen, kiitos Herralle Hänen rakkaudesta. 1. Kor. 10:13.

Pelastuksen ovi oli vielä avoinna minullekin ja rukoilen aina, että Luoja antaisi minulle anteeksi virheeni, sekä antaisi minulle viisautta,

ymmärrystä ja nöyryyttä, sekä voimia taistella eteenpäin ja kasvaa uskossa vahvaksi. Hän on siunannut monesti ja monessa muodossa. Haluan vaeltaa Hänen ohjauksessaan. Kiitos Jumalalle, että Hän on anteeksiantava. Saakoon Taivaallinen Isämme siunata teitä veljet ja sisaret, ja minuakin, että saisimme olla kerran kaikin uudessa maassa ja Jerusalemissa ylistämässä ja palvelemassa Jumalaamme. Aamen. Matt. 8:13- esim. osa.

Olavi Ihala

Kaksi tietä

Olen elämäni valtatiellä,
tullut teiden risteykseen.
Kaksi tietä on eessäni siellä,
Miten ratkaisen tilanteen?

Monet ihmiset ohitse kulkee,
He tiensä jo valinneet on.
Ja portti aukee ja sulkee
Monen elämän kohtalon.

Tie laeva houkuttaapi,
Monen mukaansa temmaten.
Ja vain harva uskaltaapi,
Käydä polkua Jeesuksen.

Olen ratkaisuni eessä,
kumman tien nyt valitsen?
Seison vaara vyöhykkeessä,
Kumpaa Herraa palvelen?

Otin ristini maasta ja lähdin,
kaitaa tietä kulkemaan.
En kadu, että kerran lähdin,
minä Jeesusta seuraamaan.

Vain kaksi on tietä matkalla,
kumman sinä niistä valitset?
Olet kenties nyt etsikkoajalla,
Miksi vielä sä viivyttelet?

Miksi siirrät päiväsi huomiseen,
jospa sitä tulekaan ei?
Katso Jumalan Poikaan Jeesukseen,
joka syntisi ristille vei.

Olet elämäsi valtatiellä,
tullut teiden risteykseen.
Vaihtoehtoa vain kaksi on siellä
Kadotukseen tai taivaaseen.

E. P.

Raahab – uskon sankaritar

Jerikon mahtavat muurit tekivät kaupungin valloittamattomaksi. Mutta Jumalalle on kaikki mahdollista, myös tämän kaupungin kohtalo. Joosua lähetti kaksi vakoojaa katsomaan maata ja kaupunkia. Väsyneinä nämä

tulivat Raahab - nimisen huoran talolle ja laskeutuivat levolle. Mutta Jerikon kuningas oli saanut tiedon noista vakoojista ja lähetti Raahabille käskyn antaa ulos nuo miehet. Mutta Raahab osoittaa rohkeutta ja lähettää takaa-ajajat väärälle suunnalle ja piilottaa vakoojat katolle. Miksi tämä ”pakanallinen” ja huonomainen ihminen tekee noin? Sinä hetkenä, kun nuo miehet tulivat hänen luoksensa, hänellä oli kaksi mahdollisuutta, joko ottaa heidät vastaan tai lähettää pois. Ja Raahab teki ratkaisunsa. Hänen keskustelusta vakoojien kanssa käy selville, että Kaanaan ihmiset tiesivät ja tunsivat kaikki ne teot, jotka Herra oli tehnyt Israelin kansalle ja heillä oli suuri pelko, kun israelilaiset lähestyivät heidän rajojaan. Joosuan 2: 9 – 11 luumme:” Minä tiedän, että Herra antaa teille tämän maan ja että kauhu teitä kohtaan on vallannut meidät ja että kaikki tämän maan asukkaat menehtyvät pelkoon teidän edessänne. Sillä me olemme kuulleet, kuinka Herra kuivasi Kaislameren vedet teidän tieltänne, kun lähditte Egyptistä, ja mitä te teitte niille kahdelle amorilaisten kuninkaalle tuolla puolella Jordanin, Siihonille ja Oogille, jotka te vihitte tuhon omiksi. Kun me sen kuulumme, raukesi meidän sydämemme, eikä kenessäkään ole enää rohkeutta asettua teitä vastaan, sillä Herra, teidän Jumalanne, on Jumala ylhäällä taivaassa ja alhaalla maan päällä.” Jerikon asukkaista vain Raahab luotti Jumalaan. Ja hän alkoi tehdä ”kauppaa” vakoojien kanssa. Lue koko Joosuan 2 luku! Näin hän ja koko hänen perheensä säilyi sinä päivänä, kun Jerikon muurit kaatuivat ja kaikki sen asukkaat tuhoutuivat.

Sen jälkeen emme lue Raamatussa enää mitään Raahabista, ennen kuin Uuden Testamentin puolella. Matteuksen 1: 5 sanotaan, että Raahab oli ottanut Israelin uskon ja mennyt naimisiin Booabin kanssa. Näin hänestä on tullut kuningas Daavidin ja Jeesuksen esiäiti.

Apostoli Paavali kirjoittaa Hebrealaisille 11: 31 ”Uskon kautta pelastui portto Raahab joutumasta perikatoon yhdessä uppiniskaisten kanssa, kun oli rauha mielessään ottanut vakoojat luoksensa.” Hänet lasketaan yhdeksi uskonsankariksi. Menneisyydellä ei siis ollut merkitys, vaan valinnalla, jonka hän teki, palvellakseen Jumalaa.

Raahabin teko opettaa meille, että uskomme tulee näkyä teoissamme. Teot eivät meitä pelasta, mutta ne näyttävät, että meillä on usko. Raahab osoittaa myös meille, että hänellä oli hyvät suhteet vanhempiensa ja sisaruksiansa kanssa. Muuten hän ei olisi pyytänyt vakoojilta suojaa myös heille. Koko hänen perheensä pelastui turmiolta. Näin meidänkin täytyy pitää huolta toinen toisistamme, perheistämme ja

ympäristöstämme, jottei kukaan heistä tuhoutuisi.

Birgitta-sisar

Naula

Tänä keväänä eräänä aurinkoisena pakkaspäivänä olin puolisoni kanssa pienimässä polttopuita. Olin kuulosuojaimet korvissani keskittynyt työhöni, kunnes yhtäkkiä puolisoni näytti ja sanoi minulle jotakin hyvin puhuttelevaa. ”Tällaisella naulalla varmasti Jeesus on ristiinnaulittu”. Se oli vanha kymmenen tuuman pituinen naula, jota tuskin koskaan olin eläissäni nähnyt. Naulan näkeminen sykähdetti minua ja ajatukseni pysähtyivät heti Jeesuksen ristiinnaulitsemiseen.

Ajattelin Jeesuksen ristiinnaulitsemista, silloin luonnossa tapahtunutta voimakasta muutosta. Täydellistä kolmentunnin pimeyttä. Nyt minulla oli kaunis kirkas aurinkoinen päivä, ihana luonto ympärillä. Kaikki asianihan olivat hyvin, mutta olinko koskaan niin täydellisesti havahtunut Jeesuksen kärsimyksiin kuin nyt. Pientä ennen tätä tapahtumaa olin miettinyt uskonelämäni, että onko se mitenkään palavaa Jeesuksessa. Ymmärränkö Jeesuksen kärsimyksiä, tekevätkö ne mitään vaikutusta elämäni? Kunnes yhtäkkiä tuli aivan käytännön havainto pitkän, kymmenen tuuman naulan kautta.

Ajatukseni siirtyivät lapsuuteeni, josta jäi jotain hyvin erikoista mieleeni. Olin vanhempieni kanssa kirkossa ja siellä oli ehtoollisuus. Seurasin hyvin tarkkaan äitini valmistautumista ehtoolliselle. Hän ei mennyt ehtoollispöytäan kevytmielisesti, vaan kyneleet silmissä hän lähti sinne. En koskaan kysynyt häneltä siitä enempää, mutta hänen elämästään huomasin, että hän halusi huolella katuen käydä Herran kasvojen eteen. Toinen tapaus muistui mieleeni, kun äitini leipoi leipää. Joka kerta kun hän oli alustanut leipäaikinan, niin samalla hän teki leipäaikinaan ristinmerkin koko astian alalle reunasta reunaan. Hän halusi sillä pyytää siunausta leivälle ja muistutti minuakin, että näin pitää aina tehdä. Ja useasti, jos hän näki kypsän leivän tai leivän yleensä jossakin nurinpäin, niin se piti välittömästi kääntää oikeinpäin. Koskaan ei saanut olla välinpitämätön ja tällä tavalla halveksia Jumalan antamaa viljaa. Isänikin käydessään syömään, joka kerta hän risti kätensä ja pyysi siunausta ruualle.

Vakavoidummeko me siihen valtavaan rakkauteen, mitä Jeesus on tehnyt meidän edestämme?

Minkälaisen järkytyksen Jeesuksen äiti koki, kun näki Jeesuksen naulittavan ristille? ”Ei Jeesus tehnyt lainkaan vastarintaa. Jeesuksen äiti katseli toimitusta tuskaisen jännittyneenä toivoen Jeesuksen tekevän jonkin ihmeen pelastaakseen

itsensä. Hän näki, kuinka Jeesuksen kädet olivat ojennettuina ristinpuulle - **nuo rakkaat kädet, jotka aina siunasivat**, jotka olivat niin monta kertaa kurrottuneet parantamaan kärsiviä. Ja nyt he ottivat vasaran ja nauvoja, ja kun naulat olivat lävistäneet pehmeän lihan ja tarttuneet ristiin, kantoivat järkyttyneet opetuslapset Kristuksen tainnoksiin menemäisillään olevan äidin pois julmalta tapahtumapaikalta.” LH s. 172.

Kun Jeesus oli naulittu ristiin, muutamat voimakkaat miehet nostivat sen pystyyn ja hyvin rajusti iskivät sen maahan sitä varten kaivettuun kuoppaan, mikä aiheutti Jumalan Pojalle mitä hirvittäväntä kipua Nyt alkoi kauhea näytelmä. Papit, hallitusmiehet ja kirjanoppineet unohtivat pyhän virkansa arvokkuuden ja yhtyivät roskajoukon kanssa ivaamaan ja pilkkaamaan kuolevaa Jumalan Poikaa. He sanoivat: »Jos sinä olet juutalaisten kuningas, niin auta itseäsi.» Luuk. 23:37. Ja muutamat hokivat ivallisesti toisilleen: »Muita Hän on auttanut, itseään ei voi auttaa.» Mark. 15: 31. Temppelein arvohenkilöt, paatuneet sotilaat, kurja ryöväri ristillä ja halpamaiset julmat ihmiset väkijoukosta — kaikki he yhtyivät herjaamaan Kristusta.” LH s. 173.

”Kristus on osoittanut, että hänen rakkautensa oli kuolemaa väkevämpi. Silloin kun hän sai käydä mitä hirvittäväntä taistelua pimeyden voimia vastaan, **hänen rakkautensa hukkuvia syntisiä kohtaan vain suureni**. Hän sai kestää senkin, että Isän kasvot kätkeytyivät häneltä, kunnes hänen sieluntuskassaan oli pakko huudahtaa: ”Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?” Kristuksen kärsimykset (1948) s. 27.

”Kun ajattelemme, miten suunnattomalla hinnalla pelastuksemme on hankittu, niin mikä onkaan oleva, niiden osa, jotka eivät välitä tuosta niin suuresta pelastuksesta? Minkä rangaistuksen saavatkaan ne, jotka tunnustautuvat Kristuksen seuraajiksi, mutta eivät kuitenkaan taivu nöyrän, kuuliaisina tottelemaan hänen käskyjään ja ota ristiään niin kuin Kristuksen nöyrät opetuslapset?” Kristuksen kärsimykset (1948) s. 29.

”Tunnetko tuskan ja vaivan Kristuksen kärsimys yön? Kyynelin murrun mä aivan muistaissa Golgatan työn. Oi, miten raastoikaan risti tuskihin tuomittua. Piikit niin polttavat pisti ruumista runneltua.

Unohtaa voisinko katseen, minkä hän pilkkaajiin loi, Äänensä armahtavaisen, jossa vain rakkaus soi. ”Suo heille anteeksi, Isä, tekonsa taitamaton. Voimia Mulle, oi, lisää, kalkki niin katkera on.”

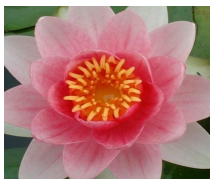
”Täytetty!” kuuluu jo ääni, vavahtaa murheinen maa. Murtuen painan mä

pääni, silmäni kyyneliin saa. Synnin Hän voitti, lain täytti edestä syyllisen mun. Tien mulle autuuteen näytti Isälle sovitetun.

Valkeni pyhäinen päivä, uhkuen kirkkauttaan. Hälveni usvien häivä, kiitosta huokui maa. Katso oi kuoleman yöstä voittoisa Vapahtaja Nousut on, lunastustyöstään iäti riemuista saan.”

Merja - sisar

- ILMOTTUKSLA -

Vuosijuhlat 26-28.8.2011

Luoksemme saapuu veli Franco Caputo – Pääkonferenssin Länsi-Euroopan edustaja

Nuorisosapatteja

Pääaiheena: Patriarkkojen elämä Jumalan yhteydessä.

Aabraham

2.7.2011.

Iisak

6.8.2011.

Jaakob

3.9.2011.

Sydämellisesti tervetuloa!